

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Musiken af Joseph Sarti.

Arianna e Teseo : dramma per musica da rappresentarsi in Copenhagen il carnevale dell'anno 1756 = Ariadne og Theseus : en musicalisk Opera til at opføre i Kiøbenhavn i Fastelavns-Tide 1756

Alternativ titel | Alternative title:

Ariadne og Theseus.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Andreas Hartvig Godiche, [1756]

Fysiske størrelse | Physical extent:

159 s.

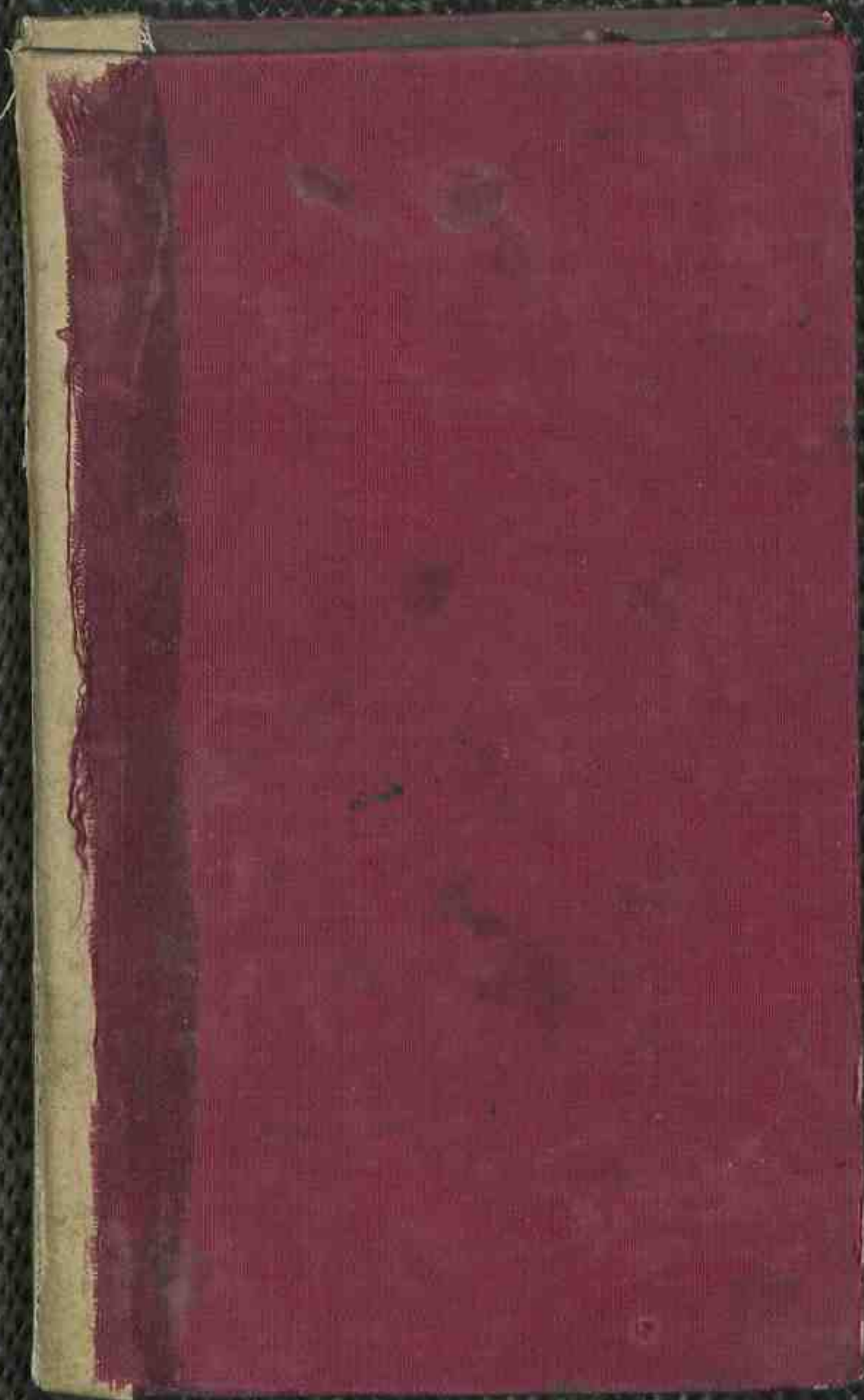
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

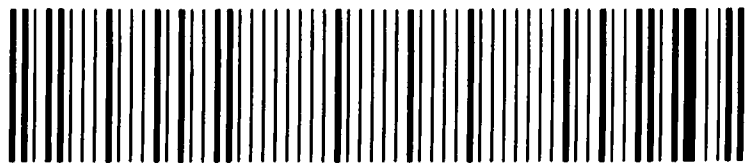
UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1 1 56 0 8 02404 6

67
PLEX

56, - 382.

DD

1

382
ARIANNA

E
TESEO

DRAMMA
PER MUSICA

DA RAPPRESENTARSI

IN

COPENHAGEN

IL CARNEVALE DELL' ANNO 1756.

Ariadne

og

Theseus

En Musicalisk Opera

til at opføre i Kiøbenhavn

i Fastelavns-Tide 1756.

Kiøbenhavn,

trykt hos Andreas Hartvig Godiche.

La Musica è del Signor
GIUSEPPE SARTI,
Maestro di Capella di
S. M. il Rè &c. &c.

Le Scene sono d'Inven-
zione del Signor IN-
NOCENTE BELLAVIT-
TE.

I Balli sono d'Invenzi-
one del Signor AGO-
STINO BOLOGNA, det-
to Il ROMANINO.

Direttore del Vestiario
Il Signor GIUSEPPE
MAZZIOLI.

AR-

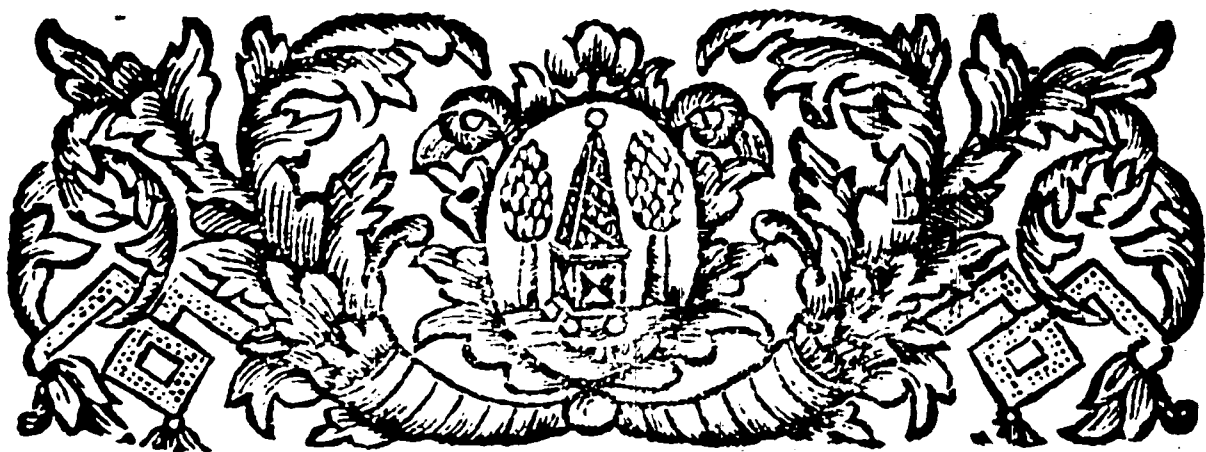
Musiken er af Hr. Joseph
Sarti Kongelig Capell-
Mester.

Præsentationerne ere af Hr.
Innocente Bellavitte.

Dansene ere opfundne af
Hr. Agoftino Bolog-
na, med Tilnavn Ro-
manino.

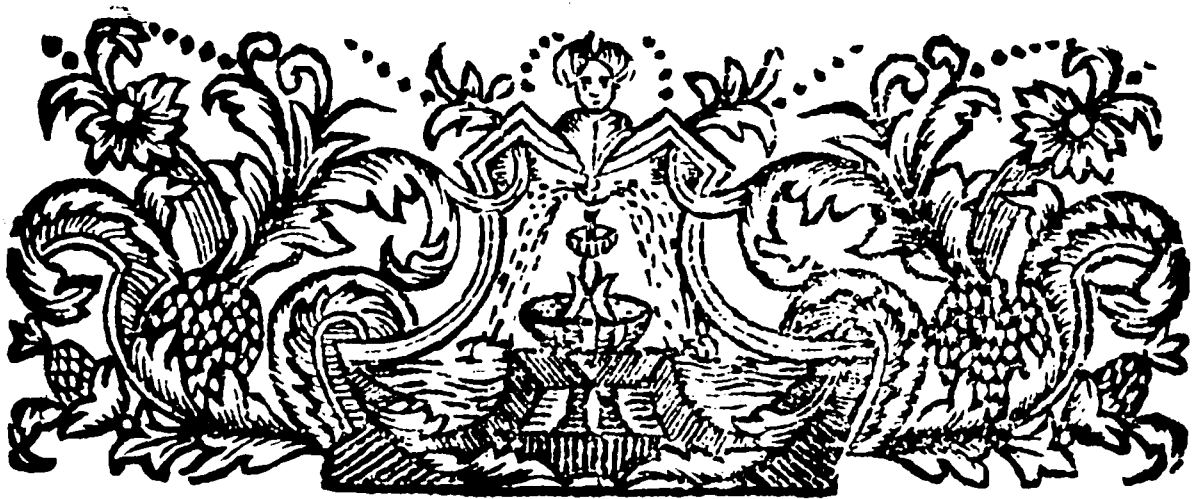
Opſigten over Klæde-Drags-
terne har Hr. Joseph
Mazzioli.

ARGOMENTO.

Minosse Rè di Creta mosse sanguinosa Guerra contro gli Ateniesi, per aver essi fatto trucidare Androgeo suo figlio, dopo che Archeo Principe di Tebe, confederato con essi, gli aveva fatta rapire una figlia appena nata, e dipoi allevata sotto nome d' Arianna. Ritrovatisi gli Ateniesi all' ultima desolazione, consultarono l' Oracolo, il quale rispose, che ad ogni costo si placasse Minosse. Ottennero finalmente la pace, ma con patto che allora, e ogni sette Anni si mandasse in Creta un lagrimevole Tributo di sette

Indholden.

Minos Kongen i Creta paaførte de Athenienser en blodig Krig fordi disse havde ladet omkomme hans Søn Androgeus, efterat Archonde Thebaners Kyrste, de Atheniensers Allierede havde ladet bortsnappe Kong Minos hans nyefødde Princesse, og ladet samme siden opfostre under Navn af Ariadne. Da nu de Athenienser vare bragte til den yderste Odelæggelse, svurgte de Oraclet til Raads, hvilket svarte, at man for alting maatte stille Minos tilfreds. De erholdte endelig onnsider Fred; Men med de Vilkaar, at man straxen og ellers hver syvende Aar skulle sende en begrædelig Skat til
U 3 Creta,

fette Giovani Ateniesi , destinati a servire ne' Giuochi instituiti ad onore di Androgeo ; ed altrettante Donzelle per dare in preda 'al Minotauro , estraendosi all' arrivo dell' infelice Omaggio quella , che in tal guisa morir dovea. Portava la fatal legge , che ciò dovesse perpetuamente continuarsi , quando non fosse comparso qualche Campione , il quale , per salvare esse vittime , si esponesse a superare le forze del Mostro , e a combattere con Tauride figlio di Vulcano , a condizione , che restando costui vinto , s'intendesse libera 'per sempre da simile tributo la Città d' Atene , e si ricuperassero gli ostaggi. Arrivato il tempo del terzo Omaggio , Andò Teseo figlio di Egéo a presentarlo , spinto egualmente e da una generosa virtù , e da un' impaziente brama di rivedere Arianna , la quale allora

Creta, hvilken skulle bestaae af sy vAthens-
niensiske unge Mandspersoner, som be-
skikkede til at tiene i de Rege der vare in-
stiftede Androgeo til Ere; og et lige
Antal unge Jomfruer som skulle gives
til Rov for Minotaurus, da man ved
dette ullykkelige Offers Ankomst skulle
trække Lod om hvem der først paa sig en
Maade burde døe. Denne haarde Lov
tilholdte, at saadant Stædse skulle ved-
vare, saa længe der ikke fremstillede sig
nogen stridbar Helt, der for at frelse
disse Slagtoffer torde udsætte sig den
Fare ved at overvinde dette vanskabte
Dyrs Styrke, og tillige stridde med Tau-
ride Vulcani Søn, paa de Vilkaar, at
dersom denne blev overvunden forstod
man at Staden Athenen derefter og al-
tiid at være befriet fra sig en Skat, og
at man skulle bekomme Gudslerne tilba-
ge. Da Tiiden var kommen at de Athens-
nienser tredie gang skulle sende bemeldte
Skat, begav Theseus Aegei Søn sig til
Creta for at overlevere den. Dertil
skyndte ham en ligesaa ædelmodig Tap-
perhed som og den utaalmelige inderlige
Begiærlighed at faae Ariadne igien at
see, hvilken just paa samme Tiid, som

ra appunto, creduta figlia d' Archeo,
stava in ostaggio presso di Minosse.
Caduta la compassionevole estrazione
sopra Laodice, amata da Alceste gran-
de amico di Teseo, volle questi sal-
varla, e con l' opportuno ajuto d'
Arianna, venne a capo della magnani-
ma impresa, serbando l' amata all' ami-
co, conquistando la sua adorata Ari-
anna e ponendo gloriosamente
il fine alla calamità della
Patria.

La Scena si rappresenta in Creta capitale
di quel Regno.

AT-

en formeent Daatter af Arckon, stod til
Gidsel hos Minos. Da nu det ynkvær-
dige Lod var falden paa Laodice som var
en Elskerinde af Alcestes Thesei Ben,
ville denne frelse hende, og ved Ariadne
beleylige Hielp kom til Ende med dette
ædelmodige Foretagende, hvorved han
reddede sin kiære Laodice for sin Ben,
erholdte sin saa inderlig elskte Ariadne,
og med Berømmelse gjorde en
Ende paa Fædernelandets
Glændighed.

Skuepladsen er i Creta Hovedstaden
i dette Rige.

ATTORI

ARIANNA, Figlia di Minosse, Amante di Teseo mandata dagli Ateniesi in Ostaggio a Minosse.

La Signora ROSA TAGLIAVINI.

TESEO, Figlio di Egeo Rè di Atene, Amante di Arianna.

Il Signor ANDREA GRASSI, Virtuoso di Camera in Attual Servizio di S. A. S. Il Margravio di Brandenburg Columback &c. &c.

MINOSSE, Rè di Creta.

Il Signor CARLO AURELIO ROSSI.

LAODICE, una delle sette nobili Donzelle mandate in tributo a Creta, Amante non corrisposta di Teseo.

La Signora MARIANNA GALEOTTI.

ALCESTE, Amico di Teseo, e Amante di Laodice.

Il Signor GIO. BATTA. CORAUCCI Virtuoso di Camera in attual Servizio di S. A. S. E. L' Elettore Palatino del Reno &c. &c.

TAURIDE, Figlio di Vulcano, e Generale dell' armi di Creta.

La Signora VITTORIA GALEOTTI.

MU-

Syngende Personer.

ARIADNE, en Daatter af Minos, Theset-
Elskerinde, som af de Atheniensere var sendt
til Gidsel hos Kong Minos.

Jomfrue ROSA TAGLIAVINI.

THESEUS, en Søn af Aegeus Kongen i
Athenen, Ariadnæ Liebhabere.

Herr ANDREA GRASSI, Cabinet-Sanger hos
Hans Høfyrstel. Durchl. Marggræven af
Brandenburg-Culmbach &c.

MINOS, Konge i Creta.

Herr CARLO AURELIO ROSSI.

LAODICE, een af de syv Adelige Jomfruer
der vare sendte i Skat til Creta, en Elsker-
inde af den imod hende feldfindige Theseus.

Jomfrue MARIANNA GALEOTTI.

ALCESTES, en Ven af Theseus, og Lieb-
habere af Laodice.

Herr GIO. BATTISTA. CORAUCI, Cab-
net-Sanger. hos Hans Chur-Fyrstl. Durchl.
Chur-Fyrsten af Pfalz.

TAURIDE, en Søn af Vulcans, og An-
førere over Armeen i Creta.

Jomfrue VITTORIA GALEOTTI.

Fol^o

MUTAZIONI DI SCENE.

NELL' ATTO PRIMO.

Spiaggia di Mare, a cui vengono ad approdarsi alcune Navi, dalle quali escono Teseo, e Laodice, con gli Ostaggi. Da un lato Trono Reale, e dall' altro gran Lapide, ove sono scolpiti i patti del Tributo d' Atene.

Portici, che introducono al Tempio di Giove.

NELL' ATTO SECONDO.

Galleria con Gabinetti.

Atrio, che introduce all' ingresso de' Sotterranei.

NELL' ATTO TERZO.

Segue l' Atrio.

Laberinto, ove sogliono condursi le Vittime al Minotauro.

Carcere.

Luogo magnifico, da cui si passa all' Anfiteatro.

AT.

Forandringer paa Skue- pladsen.

I den første Act.

En Strandkandt, hvortil nogle Skibe kommer at lande, af hvilke Theseus og Laodice stiger i Land, med Gidslerne. Paa den eene Side er den Kongelige Throne og paa den anden en stor Steen, hvori Freds-Forbundet er udhuggen, angaaende Skatten fra Athenen.

Hvelvinger, at gaae igiennem til Jupiters Tempel.

I den anden Act.

Et Gallerie med Cabinetter.

En Korgaard, hvorigiennem man kommer til de underjordiske Gange.

I den tredie Act.

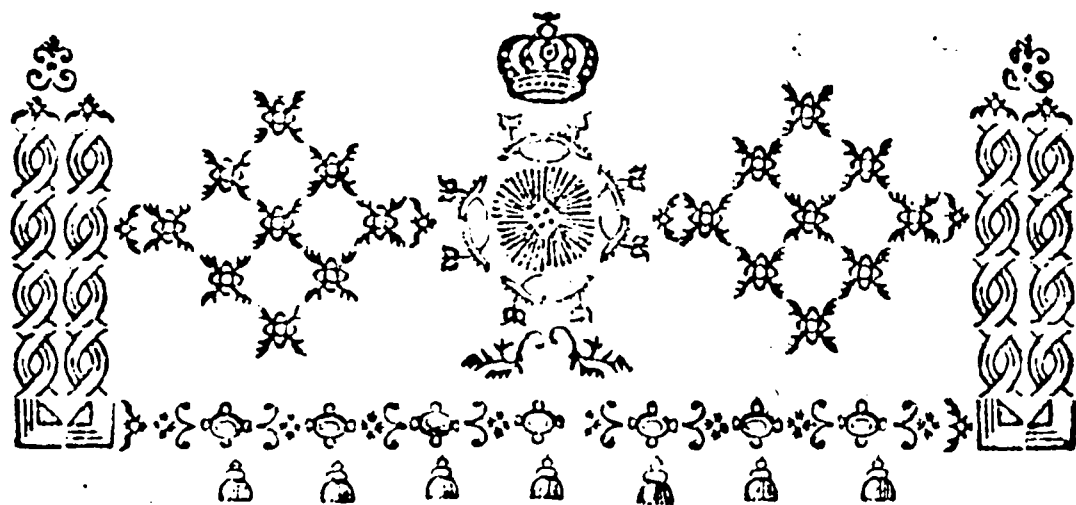
En Korgaard.

En Labyrinth eller Irgang, hvorhen Slagtofferne for Minotaurus pleyede at føres.

Et Fængsel.

Et prægtig Stæd, hvorfra man gaar titet Amphiteatrum.

Forste

ATTO PRIMO.

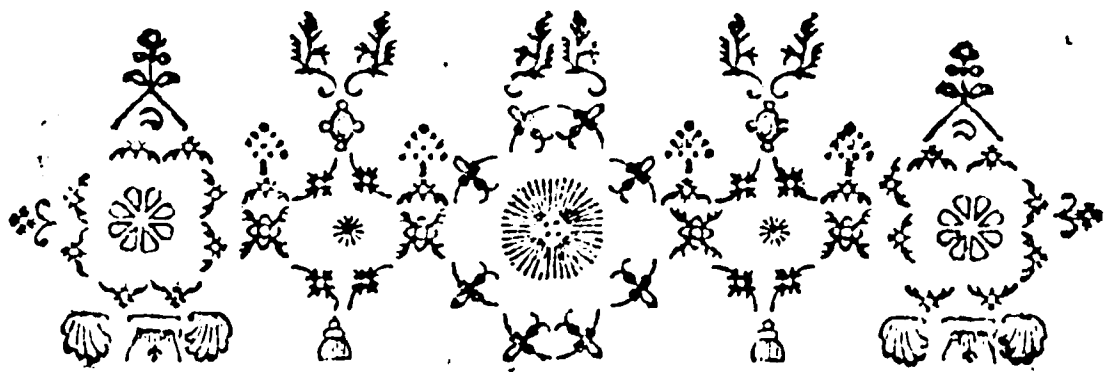
SCENA I.

Spiaggia di Mare, a cui vengono ad approdarsi alcune Navi, dalle quali escono Teseo, e Laodice, con gli Ostaggi. Da un lato Trono Reale, e dall' altro gran Lapide, ove sono scolpiti i patti del tributo d' Atene.

Minosse, Arianna, Tauride, con seguito di Soldati, e Popoli Cretensi; poi Teseo co' sette Giovani Ateniesi, e Laodice colle sette Donzelle dalle Navi.

Min. **C**reta, Vassalli, Amici, il Mar tranquillo

Se-

Første Act.

Første Scene.

En Strandkandt hvortil nogle Skibe kommer at lande, af hvilke Theseus og Laodice stiger i Land med Gidslerne. Paa den ene Side er en Kongelig Throne, og paa den anden en stor Steen, hvori Freds-Forbundet om Skatten fra Athenen findes udhuggen.

Minos, Ariadne og Tarride, med et Følge af Soldater og Cretenser; Derpaa Theseus med syv Atheniensiske unge Mandspersoner, og Laodice med de syv unge Jomfruer som stige ud af Skibene.

Min. **S**reta, Vasaller, Benner, det stille Hav har været vores Brede gunstig;

Secondò l' ire nostre: e già d'
d' Atene
Spinsero l' aurea queste spiagge
i Legni.

Aria. Il barbaro Destino,
Che miseri ci vuol, dovrebbe
almeno
Pietà, se non dolore
Della mia Patria a te destare in
feno.

Min. Vuoi ch' io senta pietà, quando
tu fai
Le scellerate iniquità, che Atene
Commise contro me? Non ti
rammenti,
Che una figlia bambina appena
uscita
Alla luce del dì, mi fù rapita?

Aria. Già questo il sò.

Min. Sai pur che Androgeo mio
Mifero figlio in sul camin di Te-
be
Con barbaro rigore
Trucidato mi fù. Mi scoppia il
core.

Aria.

gunstig; og Bindene har allerede ført os de Atheniensiske Skibe til disse Strandbreede.

Ariad. Den Barbariske Skæbne, som vil vor Undergang, burde i det ringeste opvække Medlidenhed i dit Hierte, om ikke Medynk over mit Fæderneland.

Min. Du vil at jeg skulle røres af Medlidenhed, da du veed de skændige Misgjerninger Athenen begik imod mig? Kommer du ikke ihu at min Daatter som neppe var fremkommen for Dagens Lys, blev mig bortrøbet?

Ariad. Det veed jeg heel vel.

Min. Du veed endog at Androgeos min stakkels Søn blev med en Barbarisk Grumhed tagen af Dage paa Benen til Theben. Mit Hierte brister.

Aria. E' ver; ma tu movesti
L'Armi tutte di Creta - -

Min. E i sommi Dei
M'affisterono ancor.
E se ne avvide
Atene, allor che priva d'ogni
speme,
Io la ridussi alle miserie estreme.

Aria. Tutto, oh Dio, mi sovviene.

Min. E tanta parte prendi
Per lei: se non fù mai tua Patria
Atene?

Aria. Pur troppo è ver Son figlia
Di Archeo, che regna in Tebe:
Ma di Tebe, e d'Atene una è la
forte:
E a te pel crudo Omaggio,
Che ti denno pagar l'Attiche
mura, (*sopraviene Tauride.*)
Fui dal mio Genitor data in
ostaggio.

Tau. Ecco il tributo, o Sire.

Min. Ei venga, e rechi
D'una giusta vendetta a Creta il
vanto,

Ariad. Det er sandt; Men du førte den heele
Cretensiske Krigshær . . .

Min. Og Himmelen kom mig endda til Hielp.
Det fik Athenen at finde, da des
Haab gandske var ude, bragte jeg den
til yderste Elendighed.

Ariad. Ach Himmel, jeg erindrer mig det alto
sammen.

Min. Og du lader dig den gaae saa nær til
Hierte: Har vel Athenen været dit Fæ
derneland?

Ariad. Ja desværre. Jeg er en Daatter af
Archon, som regierer i Theben: Men
Theben og Athenen har een og den samo
me Skæbne: Og jeg blev af min
Fader giben til Gidsel for det gruelige
Offer, (Tauride kommer dertil)
som den Attiske Stad bor sende dig.

Taur. Her er Skatten, o Konge.

Min. Lad den komme, og bringe Creta Pris
sen af en retfærdig Hevn, og lad Athe
nen

E si sparga in Atene eterno il
 piantò. (*Và sul Trono, ed
 intanto sbarcano Teseo colli
 sette Giovani Ateniesi, e
 Laodice coll' altre sei Don-
 zelle, e Guardie al suono di
 varj Stromenti.*)

Tes. Egeo mio Genitor, la data fede,
 A' cui con l' armi vostre un dì
 astrinse
 Lo sdegno delli Dei, vi osserva,
 e manda
 L' Omaggio che promise. Io
 che Teseo
 Suo Figlio son, or te'l confeg-
 no; e chiedo,
 Che con fedel vicenda
 Arianna, che finor teco fù il
 pegno
 Del promesso tributo, a noi si
 renda.

Min. Teseo, alla fè d'Egeo la mia pur
 anche
 Risponderà.

Tes. Tu verrai meco, o bella. (*ad
 Ariann.*)

Aria.

nen ævig udøse Taarer. (Kongen stiger paa Thronen, og Theseus med de syv Atheniensiske unge Mandspersoner ved adskillige Instrumenters Lyd, stiger i Land, saavel som Laodice, med de syv Jomfruer og Dagten.)

Thes. Aegeus min Fader iagttager eder sit givne Løfte hvortil Gudernes Brede fordum Tiid ved eders Raaben forbandt ham, og sender det belovede Offer. Jeg, som er Theseus hans Søn, overleverer dig nu samme; og begiærer at Ariadne som hidindtil har været her til Underpant paa den belovede Skat ved en oprigtig Ombyxling maa gives os tilbage.

Min. Theseus, min Nedebønhed skal ogsaa fuldkommen svare til Aegeus hans Erøvelse.

Thes. Du skal komme til at følge med mig tilbage, min Smukke. (til Ariadne.)

Aria. (Sorte perbeata!)

Laod. (Ah fofs' io quella!)

Min. Ma pria Tauride legga
In quel Marmo scolpiti i nostri
patti.

Taur. *Sia pace con Atene:* (legge.)
Ma vittime a placar d' Androgeo
l' ombra
Sette de' figli suoi mandi quel Reg-
no.

Tes. E questi son, (accenna li sette
Giovani.)

Taur. *Sette Donzelle ancora* (seguita
a leggere)
Mandi per dare al Minotauro in
preda.

Tes. Ecco le sventurate. (accenna
le sette Donzelle.)

Aria. (Una diloro
Dunque è Laodice ancor?) (a
Teseo, accorgendosi di Laodice.)

Tes. Pietà ne sento.

Laod. (Se fusse amor questa pietà: la
morte

Non mi daria spavento.)

(s' avvanza.)

Taur.

Ariad. (O lykkelige Skæbne!)

Laod. (Ach gid det var mig!)

Min. Men i Forvejen skal Tauride oplæse vore Forbund som i denne Steen ere udgravne.

Taur. Der skal være Fred med Athenen; (han læser) Men hiint Rige skal sende syv af sine unge Sønner til Slagt-Offer at stille Androgei Geist tilfreds med.

Thes. Her ere disse. (pegende paa de syv Mandspersoner.)

Taur. End videre (han læser videre) skal det sende syv Jomfruer at give Minotaurus til Rov.

Thes. Der ere de ulykkelige (pegende paa de syv Jomfruer.)

Ariad. (Er Laodice endog ikke een af dem?)
(til Theseus som i det samme bliver Laodice vaer.)

Thes. Det gjør mig ondt for hendes Skyld.

Laod. (Derfor denne Medlidenhed reiste sig af Kiærlighed: Da skulle Døden ikke indjage mig nogen Skræk.) (hun træder frem.)

Taur. (Quanto è vaga costei!)

Min. Tu, che fra l'altre altera,
Ti presenti così, dimmi chi sei?

Laod. Son d'Euristeo la figlia,
Laodice son.

Taur. (L'ardir suo m'innamora.)

Aria. Odi, o Signore,
Come di morte in faccia
Sanno parlar le Vergini d'Ate-
ne?

Min. Parlan così, ma disperate. Ac-
cetto

Il tributo per mio. Se quì d'
intorno

Forse errando s'aggira

Del caro Androgeo inio l'om-
bra diletta,

Vegga unita alla mia la sua ven-
detta.

Ritorni poi contenta

Di Lete sulla sponda

L'alma del figlio mio

Quell'onda a valicar.

Taur. (Hvor er hun ikke yndig, denne!)

Min. Du, som saa frek frem for de andre saaledes fremstiller dig, siig mig hvad du er?

Laod. Jeg er en Daatter af Euristeo, jeg er Laodice.

Taur. (Hendes Friepostighed indtager mig gandske.)

Ariad. Hør: engang, o Herre, hvorledes de - Atheniensiske Jomfruer kand tale endog ved at see Døden for Dyuene!

Min. Ja de taler vel, men fortvibrende. Jeg tager imod Skatten som den tilkom mig. Derfor ellers den udvalde Geist af min Fiæne Androgeo maa skee bankende maatte svæve her omkring, da skal han see sin Hevn foreenet med min.

Kom da min Sønns Geist omsider fornøjet tilbage igien paa Strand-Breden af Lesthe, for at sætte over hine Bolger.

Es' altro non poss' io,
 Il duol che mi tormenta,
 Col sangue vuo placar.

Ritorni &c.

SCENA II.

*Teseo, Arianna, Laodice, Tauride,
 e Guardie.*

Taur. **R**ei del vostro destino a me
 soggetti
 Tutti quanti voi siete. (*alli
 sette Giovani, e alle sette
 Donzelle.*)

Aria. Abbia Minosse
 Piacer de' nostri mali: utile, e
 gloria
 Tauride altero indi sperar non
 osi.

Tes. (Tal si confonda.)

Taur. Ascolta - -

Aria. Assai risposi.

Taur. A Tauride, cui ligio è il suol di
 Lenno,
 Che Vulcano ha per Padre,

Der som jeg ikke formaaer andet, saa vil jeg stille den Smerte som krænker mig, tilfreds med Blod.

Kom da ic.

Anden Scene.

Theseus, Ariadne, Laodice, Tauride, og Vagten.

Taur. **J** Sandskyldige ere nu alle i min Bold saa mange som **J** ere.

(Til de syv unge Mand's Personer, og til de syv Jomfruer.)

Ariad. Lad Minos glæde sig over vor Ulykke: Men du stolte Tauride tør ikke haabe nogen Nytte eller Ære derved.

Thes. (Som han viiser sig maa han og beskæmmes.)

Taur. Hør . . .

Ariad. Jeg har svaret saa meedet jeg vil.

Taur. Tauride, som hersker over Lemnus, som har
 har

E ch' è vostro spavento il tutto
lice.

Tes. (Tacer non sò.)

Laod. Tu mio spavento? Ho un' alma,
Che d' ogni rischio a fronte
Vantar saprà la sua natia co-
stanza.

Taur. Dimmi? Che farà poi - -

Laod. Diffi abbastanza.

Tes. Per esse io ti rispondo. Che se
ardito
Ti fa del Rè il favore,
Non è d' Atene estinto,
Finche vive Teseo, tutto il va-
lore.

Taur. Prence, in Creta vedrassi il tuo
gran core
Io là men vado. Voi ben cu-
stodito (*alle Guardie.*)
Là condurrete, e l' uno, e l'
altro omaggio.

Laod. Vadasi, io non pavento.

Taur. (Quanto, oh Dei, m' inna-
mora il suo coraggio.)

har Vulcanus til Fader, og som er eder
til en Skræk, formåaer alting.

Thes. (Jeg kan ikke bære mig for at tale.)

Laod. Du min Skræk? Jeg besidder en
Siæl, som i alle Farer Land bryste sig
af sin Medfødde Standhaftighed.

Taur. Siig mig engang? Hvad skal siden . . .

Laod. Jeg har udtalt.

Thes. Jeg svarer dig i deres Sted: Alt der
som din Konges Gunst gjør dig forbo-
ven, da veed at al den Atheniensiske
Tapperhed ikke er uddøet saalænge
Theseus lever.

Taur. Prinz, dit høye Hierte vil man faae at
see i Creta: Jeg begiver mig derhen.
Og J (til Vagten)
skal føre baade det eene og det andet
Offer efter.

Laod. Lad os gaae, jeg bærer ingen Frygt.

Taur. (Ach Himmel, hvor indtager mig hendes
høye Hierte.)

Nobil alma, che s' accende
 All' ardor di vago oggetto,
 Non resiste a quell' effetto,
 Che la viene ad infiammar.

Ah conviene, oh Dio, che pena!
 Che la nuova mia catena
 Corra fido ad adorar.

Nobil &c.

SCENA III.

Arianna, Teseo, Laodice, e Guardie.

Aria. Laodice mia, potea pur l' em-
 pia forte
 Risparmiare il tuo nome.

Laod. Non potea
 Sceglier chi più di me fosse infe-
 lice

(Ah Teseo m' intendesse.)

Tes. Tutto giova sperar, finche si
 vive.

Laod. Chi vive senza speme,
 Di quel ben, per cui solo ha spir-
 to in seno,

Viver.

En ædel Siæl som lader sig antænde ved et yndig Ansigt's Fyrighed, staaer ikke den Virkning imod, som vil sætte det i Brand.

Ach jeg maae beqvæmme mig, (O Himmel, hvilken Pine!) til at skynde mig troeligen at tilbeede mine nye Baand.

En ædel ic.

Tredie Scene.

Uriadne, Theseus, Laodice, og Dagten.

Uriad. Min Laodice, kunde dog den haarde
 Glæbne spare dit Navn.

Laod. Den kunde ikke vælge nogen meere ulykkelig end mig. (Ach gid Theseus ville forstaae mig.)

Thes. Altting giver Haab, saalænge man har Livet.

Laod. Kand den siges at leve, som lever uden Haab om den Skat, formedelst hvilken

Viver dirassi? (Ah m' intendesse almeno.)

Aria. Chi ti forza a voler, che disperato

Sia il tuo soccorso? Dillo.

Laod. Un ingrato. (Ahi che dissi!)
Un Astro ingrato. (*con un' occhiata furtiva a Teseo.*)

Tes. Forse così vicino
Il tuo rischio non è. Di che ti lagni?

Laod. Del mio crudel - - Del mio
crudel Destino. (*fà lo stesso di sopra.*)

Ma fial' Destin crudele, ingrati
gli Astri,

Chino la fronte al gran Decreto;
e quando

Tu ritorni in Atene, se mai fia
Che sia richiesto a te qual mi lasciasti.

Di', che intrepida, e forte,
Per finir di soffrir corsi, alla
morte.

(*parte con gli Ostaggi fra le Guardie.*)

SCE-

ken den eene har Aande i sit Bryst?
(Ach ville han i det ringeste forstaae
mig.)

Ariad. Hvem tvinger dig til at ville det din
Hielp skal være fortviblende? Siig
mig dette.

Laod. En ubehagelig. (Ach hvad har jeg
sagt!) En ubehagelig Stierne.
(Med et stiaalen Øyekast
til Theseus.)

Thes. Maaskee din Fare ikke er saa nær.
Siig mig hvorfor beklager du dig?

Laod. Over min grumme . . . Over min
grumme Skiebne. (Sun gjør
det samme som tilforn.) Men lad
Skiebuen være grim, og Stierne
onde. Jeg underkaster mig godvillig
den store Dom; Naar du da kommer
tilbage til Athenen igien, og det nogen
Tiid skulle hælde sig at dig skulle blive
spurgt hvorledes jeg var til Mode da
du forlod mig. Saa fandt du svare, at
jeg uforkærdet og uforsagt hastede til
Døden, for at gjøre en Ende paa mine
Lidelser. (Sun gaaer bort med
Gidslerne blandt Dagten.)

SCENA IV.

Teseo, e Arianna.

Tes. Pur fiam soli, Idol mio, pur
del mio core
Nella tua lontananza
Le pene, ed il timor dirti poss'
io.

Aria. Ah tu non fai quanti sospiri, e
quanti
Voti ho sparsi, mio ben, per
ottenere
Dal Ciel questo momento.

Tes. Eccolo in fine, ed ecco
L'asppetato piacer di rivederti.
Ma di', qualti riveggo,
Vita del viver mio? Sei ancor
quella,
Che ardea per me d'amor sì
fido? Oh Dei!
Felice me, se quella ancor tu
fei.

Aria. Sì, Teseo, sì, mio ben, sì,
quella sono,
Ma tu qual riedi a me? Dillo, e
per dirmi

Giò

Fjerde Scene.

Theseus og Ariadne.

Thes. Saa ere vi dog endelig alleene, min Skat, nu fand jeg da udlade mig for dig, hvad Piine og Frygt, mit Hierte har udstaaet i din Fraktselse.

Ariad. Ach du veed ikke, min Skat, hvor mange Sukke, og hvor mange Onsker jeg har udst, for at erholde af Himmelen dette Dyeblik.

Thes. Saa har vi dog endelig erholdt det, og har jeg da nu den længst forventede Fornøvelse at see dig igien. Men siig mig dog, du min anden Jeg, i hvad Stand seer jeg dig paa nye? Er du endnu den samme, som brændte af en saa oprigtig Rierlighed til mig? Ach Himmel! Hvor er jeg dog lykkelig, dersom du endnu er uforandret den samme.

Ariad. Ja, Theseus, ja min Skat, ja, jeg er den selvsamme. Men du hvorledes kommer du igien til mig? Siig frem,

Ciò che potrà bear tutti i miei
giorni,
Dimmi che mio partisti, e mio
ritorni

Tes. Tuo partii, tuo ritorno: amor
mi trasse
Di nuovo in Creta, e con amor
la gloria.

Aria. Ma qual?

Tes. Quella di farmi
Dite più degno.

Aria. E come?

Tes. Il giogo infame
Scuota per me la sventurata
Atene.

Aria. Ah Teseo, che dirai? Sai pur
qual rischio
Costi l'ardita idea. Con tal
pensiero
Puoi vantare d'esser mio? Ah,
se tu m'ami,
Lascia sì vano ardir. La Gre-
cia tutta
Non vale un tuo periglio; e se
tu sei

La

og for at siige mig det, som kand lyk-
salig giøre alle mine Dage: Saa siig
mig at du gif Min bort, og kommer
Min igien.

Thes. Din gif jeg bort, og Din kommer jeg
tilbage: Kiærlighed drog mig paa nye
til Creta, og foruden Kiærlighed, Ære.

Ariad. Men hvad for en Ære?

Thes. Den at giøre mig dig meere værdig.

Ariad. Og hvorledes dette?

Thes. Det ulyksalige Athenen affaster ved mig
sit skammelige Nlag.

Ariad. Ach Theseus, hvad ville jeg siige?
Du veed jo hvad Fare dette forvovne
Hiernesvind koster. Er du vel med
slige Tanker bryste dig af at være min?
Ach dersom du elsker mig, saa lad fare
et saa forsængelig Mod. Det heele
Grækenland er ikke værd at du skulle
engang vove dig derfor; Og dersom du
er mit Liv, og min Skat, saa betænk for

La mia vita, il mio ben, deh
 pensa, o caro,
 Che viver senza te più non sa-
 prei,

Ricordati, ben mio,
 Che se la mia speranza,
 Ma questa tua costanza
 Tremare il cor mi farà.

Pensando a qual cimento
 Volgi la mente audace,
 La sua primeera pace
 Più l'alma mia non ha,
 Ricordati &c.

SCENA V.

*Teseo, poi Alceste, che sbarca da
 un Palischermo.*

Tes. Bella, che mai dirai, quando
 tu sappi
 Che di Minosse, e non d'Archeo
 sei figlia?
 Perdona, s' iot' ascondo,
 Per

alting, O Elskelige, at jeg ikke fandt leve
meere, naar jeg skal være dig foruden.

Kom ihu, min Skat, at du er
min Forhaabning; Men
denne din Standhaftighed
kommer mit Hierte til at
skielve.

Forandre dit forvovne Gemyt
ved at betænke hin Fristel-
se, mit Hierte har ikke sin
forrige Roelighed meere.

Kom ihu ic.

Femte Scene.

Theseus, derefter Alcestes, som stiger i
Land af en Baad.

Thes. Hvad vil du vel siige, min Smukke,
naar du faaer at vride at du er en
Daatter af Minos, og ikke af Ar-
chon? Forlad, om jeg for at tiene min

Per servir al mio amore;
 Per giovare alla Patria, il gran-
 de arcano. *(vedendo Al-
 ceste.)*

Alc. Ma questi non è Alceste!
 E qual fortuna *(Alceste sbar-
 cato, s'accorge di Teseo.)*

Fà incontrarmi in Teseo?
 Dov' è la mia Laodice?

Tes. Ah che mi chiedi?

Alc. Conferma il tuo silenzio i miei
 spaventi.

Dunque tra l' altre Vittime in-
 felici

Sarà Laodice ancor del Mostro
 infame

Destinata a faziar l' ingorde
 brame?

Tes. Forse non lo farà. Teseo non
 venne

Semplice spettator di tal sciagu-
 ra.

Alc. Che? Tu esporti per me? Ra-
 gion non vuole,

Non lo soffire il dover. Della
 mia bella

Riærlighed, og for at hjælpe mit Fæderneland fortier den store Hemmelighed for dig. (I det han bliver Alcestes vaer.)

Men er ikke dette Alcestes!

Alcest. Og hvad for en Ulykke
(Alcestes som er kommen i Land
bliver Theseus vaer.)

Fører mia Theseus i Mode? Hvor er min Laodice?

Thes. Ach hvad er dette for et Spørgsmaal?

Alcest. Din Raushed bekræfter min Skræk. Skal da endogsaa Laodice beskikkes til at møtte det skammelige Dyr's graadige Begierlighed?

Thes. Maaskee hun skal blive befriet derfor, Theseus er ikke kommen som en blot Tilskuer af sig en Ulykke.

Alcest. Hvad? Du skulle udsætte dia Faren for mig? Fornuften vil ikke saa, og Gømmelighed taaler det ikke. Jeg har

La falvezza tentar solo degg'io.
Ho valore a pugnar, meco ho
un gran core:
E se tutto mancasse, ho meco
Amore.

Tes.

Per essere felice,
Sia più cauto l'ardir. Tu vieni
in Creta,
Io ti precedo. Il zelo della Pa-
tria
Vuol consiglio miglior. Spera,
e fia teco
Il tuo tenero amore;
Ma non sia disperato, e non sia
cieco.

Quell'ardir, che in me s'ac-
cende,
Che mi guida al gran ci-
mento,
Altre voci non intende
Che di gloria, e di valor.

Nel

har Mod til at striide, jeg besidder et
hoy Hierte: Og dersom alt andet fey-
lede, saa besidder jeg Kiærlighed.

Thes. Naar man vil være lykkelig, maa man
gaae forbarlig til Værks med sin
Dristighed. Kom du med til Creta,
jeg gaaer i Forvejen derhen. Mid-
Fierhed for Fædernelandet udfordrer en
bedre Elionsomhed. Haab, og lad
din samme Kiærlighed være med dig,
men den maae ikke være fortvibende,
eller blind.

Det Mod som opkommer i mit
Bryst, og som bringer
mig til den store Prøve
agter ikke paa andet end
Vere og Tapperhed.

Med:

Nel ferir quel Mostro infido,
 Darà forza al braccio mio
 La pietà del patrio lido,
 Non un folle, cieco amor.
 Quell' &c.

SCENA VI.

Portici, che introducono al
 Tempio di Giove.

*Tauride, e Laodice con le Donzelle
 Ateniesi, e Guardie.*

Taur. Qui la Vittima prima infra di
 voi
 Sceglier, Laodice, or or dovrà
 il Destino.

Laod. Scelgasi pur: non vedo in quelle
 fronti
 Debil pallor, nè in me vil tema
 io sento.

Taur. Eh sii più saggia. In mezzo a'
 mali tuoi
 Te ne recco lo scampo.

Laod. E quale?

Taur.

Medliidenhed over mit Fæder-
 neland, og ingen daarlig,
 eller blind Ricerlighed skal
 sætte Styrke til min Arm
 naar jeg fælder hin stemme
 Uhyre.

Det Mod 2c.

Siette Scene.

Hvælvinger hvorigiennem man
 gaaer til Jupiters Tempel.

Tauride, og Laodice med de Atheniensiske
 Jomfruer, og Dagten.

Taur. Laodice, her skal nu Skæbnen straxen
 udvælge det første Offer blant eder.

Laod. Lad kuns vælge: Jeg seer ingen skrø-
 belig Bleeghed i disse Ansigter; ev hel-
 ler fornemmer jeg nogen nedrig Frygt
 hos mig.

Taur. Handle du kuns meere viiselig. Gaa
 skal jeg skaffe dig Udflugt midt i din
 Ulykke.

Laod. Og hvad for Udflugt?

Taur.

Taur. Iot' amo.

Laod. Non più, non più, che l'amor
tuo m' offende.

Taur. Laodice, ascolta.

Laod. Parla. Se tu vuoi
Dirmi, che il Cielo irato
Tuoni sovra di me, che in preda
al Mostro
Tutte n' andremo, ed io forse
la prima,
Parla, t' ascolterò; ma se vuoi
dirmi
L' idee superbe, e le speranze
audaci
Del tuo barbaro amor, Tauri-
de, taci.

Taur. Sì, tacerò; ma del silenzio mio
Non ti fidar. Te n' avvedrai
tra poco
Che sia voler d' un core
Gli affetti limitar, sprezzar l'
amore. (*in atto di partire.*)

SCE-

Taur. Jeg elsker dig.

Laod. Tal ikke meere, hold op, thi din Kiærlighed fortørner mig.

Taur. Hør Laodice.

Laod. Tal. Dersom du vil sige mig, at den fortørnede Himmel vil tordne over mig, at vi skal alle gaae hen at blive til Rov for det vanskabte Dyr, og jeg maaskee skal være den første, saa tal, jeg vil høre dig; Men vil du sige mig dine stolte Tanker, og dine dristige Forhaabninger om din barbariske Kiærlighed, saa tie; **Tauride.**

Taur. Ja, jeg vil tie; Men stoel ikke paa min Tausbed. Du skal om en fove Tiid blive vaer hvad det er at ville indskrænke et Hiertes Tilboveligheder, og at foragte Kiærlighed.

(I det han vil gaae bort.)

Syven-

SCENA VII.

Minosse con Guardie, Arianna, Teseo da un lato, Alceste dall'altro, e detti.

Min. Son le Vittime pronte?

Taur. Eccole, o Sire.

Alc. (Ah Laodice, in qual punto
(*nel veder Laodice.*)

Qui ti riveggo?)

Laod. Come

Qui giunse Alceste? (*a Tes.*)

Tes. E per te venne.

Alc. (Oh Dei.
Movete via a pietà.)

Min. Chi è quell' ignoto? (*vedendo
Alceste.*)

Taur. Nol vidi più.

Min. Stranier dimmi chi sei?
(*ad Alceste.*)

Alc. In Grecia nacqui, e me qui trasse
il caso.

Min. Se il caso qui ti guida,
L' arbitrio anche del caso a te si
dia.

Tu.

Syvende Scene.

Minos med Vagten, Ariadne, Theseus
paa den ene Side, Alcestes paa den
anden Side, og de forrige.

Min. Ere Offerne bereede?

Taur. Her ere de, O Konge.

Alcest. (Ach Laodice, i hvad for et Øyeblik
(i det han seer Laodice)
seer jeg dig her igien?)

Laod. Hvorledes kom Alcestes her?
(til Theseus.)

Thes. Han er kommen for din Skyld.

Alcest. (Ach Himmel, bevæges dog til Medlid-
denhed.)

Min. Hvem er denne ubekiendte?
(i det han seer Alcest.)

Taur. Jeg har ikke seet ham tilforn.

Min. Udlænding, siig mig hvem du er?
(til Alcestes.)

Alcest. Jeg er fød i Grækenland, og dette Til-
fælde har draget mig herhid.

Min. Dersom Tilfældet fører dig hid, saa
skal ogsaa Udfaldet sættes til dig. Du

Tu dall' Urna estrarrai chi delle
fette

Esposta al Mostro oggi la prima
sia.

Alc. (A quale ufficio mi destini, o
Cielo!) (*Alceste va ad
estrarre il biglietto dall'
Urna.*)

Aria. (M' ingombra tutta l' alma un
freddo gelo.)

Alc. Ecco l' estratto nome.

Min. Teseolo legga.

Tes. (Misero Alceste!
Sventurata Laodice!)
(*guardando Alc. e Laod. dà
il biglietto a Min.*)

Laod. Ah quel tuo sguardo
Disse quel che mi taci. Io quella
sono.

Tes. Pur troppo è ver.

Min. Laodice. (*legge il biglietto
'datoli da Tes.*)

Laod. Ecco Laodice.

Min. Sotto l' Ara di Giove
Il suo nome s' appenda, e se in
brev' ora

Non

skal udtække Loddet, hvem af de syv
der skal være den første at udlægges for
Dyret.

Alcest. (Til hvad for en Forretning besidder
du mig, o Himmel!)

(Alcestes gaaer hen at udtække
Seddelen af Urnen.)

Uriad. (En Fold Gysen overgaaer mit gandske
Blod.)

Alcest. See her er det uddragne Navn.

Min. Lad Theseus læse det.

Thes. (Stakkels Alcestes! ulyksalige Laodice!)
(Han leverer Sedlen til
Minos, secnde til Alcestes
og Laodice.)

Laod. Ach dette dit Dyrekast har sagt mig hvad,
som du fortier for mig. Det er mig.

Thes. Det er desværre alt for sandt.

Min. Laodice! (Han læser Seddelen
som ham er bleven leveret
af Theseus.)

Laod. See her er Laodice.

Min. Lad hendes Navn blive opslaaet under
Jupiters Alter, og dersom der ikke in-

Non v'è chi a' notirischj
 Si cimenti per lei. Laodice
 morrà. (*parte verso il
 Tempio con Tauride.*)

Laod. Compagne, addio. Vi fiamen
 crudo il Cielo.
 Arianna - - (*abbraccia una
 delle Donzelle Ateniesi, che
 sono condotte via.*)

Aria. Laodice, in questo amplesso,
 Forse ultimo per noi, l'affanno
 mio
 Dirti non sò; povera amica,
 addio. (*parte verso il Tempio.*)

Laod. Teseo, a morir io vado:
 Tu resta, e pensa - -

Tes. Nò, tutte non fai
 Le tue vicende ancor. Spera.
 Vivrai. (*parte verso il
 Tempio.*)

SCE-

Den et kort Øyeblik findes nogen der vil forsøge de bekiendte Farligheder for hende, skal Laodice døe.

(Han gaaer bort til Templen med Tauride.)

Laod. Farvel mine Camerader. Himlen være eder meere gunstig, Ariadna = = =

(Hun omfavner een af de Atheniensiske Fruentimmer, som bliver ført bort.)

Ariad. Laodice, jeg fand ikke udsige dig min Bedrøvelse ved denne Omfavnelse, der maaskee er den sidste for os; Stafs Veninde, Farvel. (Hun gaaer bort til Tempelen.)

Laod. Theseus, jeg gaaer hen at døe: Bliv du tilbage og tænk = = =

Thes. Mey, du beed endnu ikke alle dine Hændelser. Vær ikke mistroelig. Du skal leve. (Han gaaer og hen til Templen.)

SCENA VIII.

Laodice, e Alceste.

Laod. Mi lascia, e viver deggio?

Alc. Laodice, non temer. Se il tuo
bel nome

Dall' Urna trassi, io la tua vita
ancora

Dal periglio trarrò.

Laod. Lascia ch' io mora.

Alc. Io lasciarti perir? Che dici! In
petto

Ho valore che basta,

Ad onta del Destin fiero, e ri-
belle,

Di recare per te guerra alle stel-
le.

O sia pur barbaro

L'avverso Fato,

O torni placido

Il Cielo irato,

Timor non ho.

Ottende Scene.

Laodice og Alcestes.

Laod. Han forlader mig, og jeg skal endda beholde Livet?

Alcest. Frygt ikke Laodice. Har jeg end udtrækket dit deylige Navn af Urnen, saa skal jeg og endnu uddrage dit Liv af Faren.

Laod. Lad mig kuns døe.

Alcest. Jeg skulle lade dig omkomme? Hvad siger du! Jeg har Mod i mit Bryst der endog er i Stand til, før din Skyld at føre Krig med Himmelen, og dette til Ervds for den grumme og rebelliske Skæbne.

Jeg frygter ikke, enten den forvendte Skæbne viiser sig meere barbarisk, eller om den, fortørnede Himmel lader sig tilfreds stille igien.

Pur che l'amabile
 Mio caro bene
 Potessi togliere
 Dalle Catene,
 Lieto farò.

O fia &c.

SCENA IX.

Laodice.

Giusti Dei, chi mai vide
 Un' anima infelice
 Al par di me? Tutto congiura il Cielo
 A' danni miei. Ma delle mie sventure
 La sventura più grande è, ch' io non
 posso
 A Teseo l' idol mio
 Tutti scoprire i miei tormenti. Io l' amo;
 E vicina a morir, vorrei che almeno
 Ei sapesse il mio duol. Contenta allora
 Quest' alma mia senza spavento, o tema,
 Incontreria la sua sciagura estrema.

Fra

Men jeg vil være glad, om jeg
 kun kunde tage min elskel-
 lige fiære Skat, ud af sine
 Baand.

Jeg frygter ic.

Tiende Scene.

Laodice.

Retfærdige Himmels! hvo har vel seet saa u-
 lykkelig en Siæl som jeg? Den gandske
 Himmel forsvær sig til min Undergang. Men
 den største af alle mine Ulykker er, at jeg ikke
 kand aabenbare alle mine Piinsler for Theseus
 min Skat. Jeg elsker ham: Og nu jeg staaer
 færdig at Døe, ville jeg at han i det ringeste
 bidste min Sorrig. Saa skulle denne min
 Siæl uden Forskrækkelse og Frygt gaae sin yder-
 ste Ulykke i Møde.

Fra tanti martirj
 Quest' alma dolente
 Trafigger si sente,
 Ristoro non ha.

Ma lieta farei,
 Se pure il mio bene
 Di tante mie pene
 Sentisse pietà.

Fra &c.

SCENA X.

*Minosse, Arianna, e Teseo dai Portici
 del Tempio.*

Min. A Laodice toccò l' infausta
 forte,
 Ritrattarla non lice.

Tes. Dunque non lice a chi ha virtude
 in seno,
 Farne prova, o Signor?

Min. Sì, lice, e giova.

Aria. Oh Ciel! Che fai?

Tes.

Denne bedrøvede Siæl føler sig
at giennembores , og
har ingen Bedrøvelsægelse,
blandt saa store Piinsler.

Men jeg ville være glad, dersom
min Skat dog ville bevæ-
ges til Medlidenhed over
mine saa store Smerter.

Denne 2c.

Tiende Scene.

Minos, Ariadne, og Theseus som kom-
mer ud af Hvælvingerne fra
Templen.

Min. Den ulykkelige Skæbne faldt paa
Laodice, og det er ikke tilladt at
falde sligt tilbage.

Thes. Saa er det da ikke heller tilladt, O
Herre, for den som har Mod i Hjertet,
at sætte en Prøve derpaa?

Min. Jo, dette er tilladt, og fand. hielp.

Ariad. Ach Himmel! hvad tager du dig for?

Thes.

Tes. Per Atene m' espongo. A tutti
aperta
Da te fù questa strada: io quì la
tento.

Min. E' ver. Sì decretò, ch' ove s,
esponga
Per le Vittime un forte al gran
cimento,
Si accetti; e quando ei vincitor
rimanga,
Sian queste in libertà, né più si
astringa
A nuovi ostaggi, e al suo tribu-
to Atene.

Tes. Quel forte io son, che mi pre-
sento.

Min. E fai
A quanti tu dovrai
Rischi esporre il tuo ardir.

Tes. Guida il Ciel mi farà.

Min. Lo sperì in vano.
Ma pur ti sia concesso
Il tutto superar. Come potrai
L'invulnerabil figlio
Di Vulcano atterrar?

Tes.

itti   Thes.   Jeg vover mig for Athenen. Du har
aabnet denne Bey for alle og enhver:
la   Jeg forsøger den nu her.

s,   Min.   Det er sandt. Der er besluttet, at
an   dersom en mandig Helt udsætter sig den
or   store Prøve for Slagt-Offerne, saa
i si   skal han antages dertil; Da naar han
bliver Overmand, skal disse komme paa
frie Fod, og Athenen ey være meere
forbunden, at sende nye Gidsler eller
dens sædvanlige Skat.

u-   Thes.   Jeg er den Mandige, som fremstiller
e-   sig.

Min.   Beed du ogsaa hvor mange Farer du
har at udsætte din Mandighed.

Thes.   Himmelen skal være min Ledfagere.

Min.   Det haaber du forgæves. Men om
du end bliver saa lykkelig at overstride
alt dette, hvorledes skulle du vel kunne
fælde den haarde Vulcani Søn?

Thes.

Tes. Nulla ciò mi sgomenta.

Min. Ebben, se'l vuoi,
Piu degna opra per te sceglier
non puoi;

Aria. Signore, al gran periglio
Si esponga alma volgar, non
Regio Figlio.

Min. Ma s' iolo vieto, Atene
Dir potrebbe, ch'io chiusi
Con arte rea di sua salvezza il
varco - -
Nò; s'accetti. S'ei vince; un
Regio braccio,
Che liberi vi renda,
D'Atene fia fregio maggior. Se
poi
Che al cimento soccomba il Ciel
permette,
Piu fastose n' andran le mie ven-
dette. *(parte.)*

SCE-

Thes. Derfor er jeg slet ikke bange.

Min. Vel an, dersom du vil dette, da kand du ikke vælge en Gierning som kand være dig meere anstændig . . .

Ariad. Herre, lad en gemeen Mand udsætte sig den store Fare, og ikke en Kongelig Søn.

Min. Men dersom jeg er derimod, kunde man siige i Athenen, at jeg med et listig Vaafund havde tillukt Beyen til din Frelse . . . Ney, han bør antages. Dersom han vinder; kand den Kongel. Arm, som skaffer eder Frihed være Athenen til desto større Ære. Men dersom endelig Himmen tillader, at han skulle bukke under i Proben, skal min Hevn derefter fuldbyrdes med største Pragt.

Ellev=

SCENA XI.

Arianna, e Teseo.

Aria. Volesti alfin, volesti
Nel tuo rischio i miei mali, e tu
fei mió?

Tes. Alla gloria l' amoré in me non
cede.

Cercai per essa il campo, ed
ugualmente,
Per poter farti mia, cara, il cer-
cai.

Aria. Forse per farmi tua? Tua già
non sono?

Tua dal mio Genitor non puoi
sperarmi?

Tes. Serbo un arcan, che puote
Far misero il mio amor, quando
si scuoprá.

Aria. Arcani ad Arianna? Ah chi ben
ama,

Non vanta arcani.

Tes. Oh Dio! Perir cosí dovrá Lao-
dice?

Aria.

Ellevte Scene.

Ariadne, og Theseus.

Ariad. Vilde du endelig, vilde du endog min Ulykke til din egen Fare, er du min elskelige?

Thes. Kierlighed viiger ikke Gren hos mig. Formedelst samme har jeg udbalgt at kicampe, og tillige for at vinde dig, Elskelige, har jeg sagt det.

Ariad. Maaskee for at vinde mig? Er jeg da ikke allerede din? Og kand du ikke haabe at erlange mig hos min Fader?

Thes. Jeg fortier en Hemmelighed, som kunde gjøre min Kierlighed ulykkelig, naar den blev aabenbaret.

Ariad. Hemmeligheder for Ariadne? Ach den som elsker oprigtig, maae ikke prale med Hemmeligheder.

Thes. Ach Himmel! skal Laodice saaledes omkomme.

E

Ariad.

Aria. Vidi, vidi il tuo volto
 Impallidir sulla sua forte
 Pietà mi parve. Or se per lei
 crudele
 Meco tu fei; dirò - - Dir
 nol vorrei,
 Dirò, che tu mi fei forse infe-
 dele.

Tes. Nò, non lo dir. Quanto la Pa-
 tria iot' amo.

Aria. M'ami, e a perder ti vai? Nò,
 non è questa
 Prova di un vero amor; ma se
 ancor m'ami,
 Se fedele mi fei,
 Se la Patria t'è cara,
 Se il Genitor ti muove;
 Vanne, raffrena i spirti tuoi vi-
 vaci,
 Rinunzia al campo. Oh Dio!
 Mi guardi, e taci?
 Tu mi guardi, e ti confondi;
 Tu sospiri, e non rispondi!
 Dimmi almen, se quel
 sospiro
 Fosse un segno di pietà;

Sì

Ariad. Jeg saae, jeg saae dit Ansigt falme ved Lod, Trækningen. Mig syntes du blev rørt af Medlidenhed. Dersom du nu, for hendes Skyld, er haard mod mig, saa vil jeg siige . . . . Jeg ville ikke siige det, vil jeg siige, at du maaskee er mig utroe.

Thes. Nej, siig ikke dette. Jeg elsker dig saa høyt som mit Fæderneland.

Ariad. Du elsker mig, og gaaer endda hen at sætte Livet til? Nej, dette er ingen Prove paa en oprigtig Kiærlighed; Men dersom du endnu elsker mig, og er mig troe: Dersom du elsker Fædernelandet, og dersom min Fader rører dig, saa gaa, styr din opvakte Geist, siig dig fra at kiæmpe. Ach Himmel! du seer paa mig og tier?

Du seer paa mig, og bliver forvirret; Du sukker, og svarer mig ikke; Siig mig i det ringeste, om dette Suk skulle maaskee være et Tegn til Medlidenhed.

Si, ben mio, ti leggo in volto
 Che per me ti parla Amore;

Nè tranquillo è il tuo bel
 core,

Meditando infedeltà.

Tu &c.

SCENA XII.

Teseo.

Empia, crudel fortuna,
 Orsù tutti raduna a danno mio
 Tutti i disastri in siem, non mi sgomento;
 E di combatter teco io non pavento.

Freme intorno irato il vento,
 Nube oscura invola il giorno;

Odo voci di spavento
 Per le valli risuonar.

Ma

Ja, min Skat, jeg læser i dit
 Ansigt at Rivalighed er
 min Talsmand hos dig;
 Og dit reene Hierte er ikke
 roelig, eftersom det pønser
 paa Utroeskab.

Du seer ic.

Solgte Scene.

Theseus.

Nu velan haarde og grumme Lykke, foreen
 alle Ulykker tillige, til min Fordærvelse,
 jeg forfærdes ikke; Jeg frygter og ikke for at
 struide med dig.

Den oprørte Vind suser alleveg-
 ne omkring mig, den mør-
 ke Skye tager Dagen bort;
 Jeg hører Forstræffelses
 Røster at give Gienlyd i
 Dalene.

ATTO I.

Ma non teme il mio coraggio ;
Ma sicuro io volgo il ciglio ;
E maggior d' ogni periglio
Vò col Fato a contrastar.

Freme &c.

Fine dell' Atto Primo.

AT.

Men min Tapperhed bær ingen
Frygt; Jeg lader mine
Dyde i Fryghed løbe om-
kring; Og gaaer hen at
struide med Skæbnen der
er større end ald anden
Fare.

Den oprørte ic.

Ende paa den første Act.

Anden

ATTO SECONDO.

SCENA I.

Galleria con Gabinetti.

Teseo, ed Alceste.

Alc. **P**er Laodice, e per me dunque
in periglio
Sarà Teseo?

Tes. Te muove amor; me pure all'
armi ei chiama.

Alc. Ami forse Laodice?

Tes. Nò, mio fido: Arianna è il mio
bel fuoco.

Alc. Perchè dunque t' esponi?

Tes. Odi. Sai che Minosse appena
uscita

Alla luce del dì, perdè una Fi-
glia?

Alc. Rapita a lui da Atene

Tes. Anzi da Archeo.

Archeo, che a noi congiunto
D'affetti, e d'armi era nemico
a Creta.

Alc.

Anden Act.

Første Scene.

Et Gallerie med Cabinetter.

Theseus og Alcestes.

Alcest. **S**aa skal da endelig Theseus være i Fare for Laodice og for mig?

Thes. Kierlighed rører dig, men mig kalder den til Daaben.

Alcest. Elsker du maaskee Laodice?

Thes. Nej, min troe Ven, Ariadne er den som jeg oprigtig elsker.

Alcest. Hvorfore vover du dig da saa yderlig?

Thes. Hor engang. Ved du ikke at Minos mistede en Daatter strax efter Jods selen?

Alcest. Som blev ham bortsnappet af de Althe-
nenser.

Thes. Af Archon rettere at sige. Archon vores Allierede baade af Sindelav og Styrke var en Fiende af Creta.

Alc. E dei l'uccise?

Tes. Nò, qual sua nudrilla?

Alc. E dov'è questa Figlia?

Tes. In Arianna.
Bramo di farla mia; ma pur d'
Atene
La libertà desio.
Salvare una vittoria
Può la mia Patria, e darmi l'idol
mio.

Alc. Ma se l'avverso Cielo

Tes. Volesse il mio cader? Tu, ami-
co, allora
Laodice all'amor tuo salvar po-
trai
Col prezzo d' Arianna. Io sol
ti chieggo,
Che tu dica al mio ben quanto l'
amai.

Alc. Ah se tu m'ami, a me lascia il
cimento.

Tes.

Alcest. Og han omkom hende?

Thes. Nej, han opfostrede hende som sit Barn.

Alcest. Hvor er da denne Daatter?

Thes. Hun lever i Ariadne. Jeg attraaer efter at gjøre hende til min Eyendom; Men jeg begiaerer tillige Athenens Friehed. En Geyer kand frelse mit Fæderneland, og give mig min søde Siæl.

Alcest. Men dersom den brede Himmel . . .

Thes. Vilde mit Fald? Saa kand du, min Ven, frelse Laodice til din Kierlighed, med Priisen af Ariadne. Jeg beder dig alleeneste, at du vil sige til min Skat hvor høyt jeg har elsket hende.

Alcest. Ach dersom du elsker mig, saa overlad mig Kampen.

Thes.

Tes. Non posso amico: il campo è
mio: se il rischio
A vincere il mio cor fusse ba-
stante,
Non faria cor d' Eroe, nè cor
d'amante.

(*parte.*)

SCENA II.

Alceste, ed Arianna.

Alc. Per Laodice speriam. Ma dell'
amico
Mi spaventa il cimento, e il suo
valore

Aria. (Alceste è qui; si cerchi
Di metterlo all' impegno.) Il
suo Campione
Laodice avrà, lo fai?

Alc. Sì, o bella, e fia Teseo.

Aria. Lo difendano i Dei: ma quanto
duolo
Ad Egeo costerà del Figlio il
zelo.

Alc.

Thes. Ney, det fand jeg ikke, min Vens
Striden horer mig til: Dersom Fa-
ren var mægtig at overvinde mit Hjer-
te, da skulle det ikke hore en Helt til,
mindre en Friere.

(Han gaaer bort.)

Anden Scene.

Alcestes og Ariadne.

Alcest. Vi fand have Forhaabning om Lao-
dice. Men jeg forfærdes over min
Vens Striid, og hans Tapperhed.

Ariad. (Her er Alcestes; Jeg maa søge at
bringe ham til Gemytte.) Laodice skal
have sin Helt, det veed du maaskee
vel?

Alcest. Ja jeg veed, min Smukke, og det
bliver Theseus.

Ariad. Himmelen beskierme ham: Men hvad
vil det ikke koste | Aegeus | for Corrig,
denne hans Sønns Nidkærhed.

Alcest.

Alc. Non è sempre al valor nemico il
Cielo.

Aria. Sempre loda gli audaci,
Chi stà fuor di periglio.
E pur se fusse a me concesso, al
Regno
Serbar vorrei tal Prence, al Pa-
dre il Figlio.

Alc. Teseo per me risponda. Ah che
non dissi,
Perchè il campo ei cedesse; ma
costante
Me'l negò, e risoluto
Mi protestò, che stimolo al suo
core
Oltre il zel della Patria era l'
amore.

Aria. L'amor! (Perduta io sono)

Alc. Sì, l'amore, o Arianna; allora
io tacqui,
Perchè troppo si vede,
Che alla forza d'Amore ogn'al-
tra cede.

vil. Alcest. Himmelen er ikke altiid fortørnet over
Tapperhed.

al. Ariad. Den som er uden for Faren lover altiid
de dristige. Dersom det kun stod til
a- mig, ville jeg bevare saadan en Prins
for Riget, og en Søn for sin Fader.

ie. Alcest. Theseus fand svare i mit Stød. Ach
har jeg vel ikke sagt, hvorfor han ey
ville afstaae Striden; Men han næg-
te mig det bestandig, og bevidnede
reent ud for mig, at Kiærlighed for
uden Midkiærlighed for Fædernelandet,
10 var en Tilskyndelse i hans Hierte.
1

Ariad. Kiærlighed! (Jeg er forloren.)

a. Alcest. Ja, Kiærlighed, eller Ariadne; Der
paa tab jeg stille; Thi man seer alt for
vel, at ald anden Ting viiger for Kiær-
ligheds Magt.

Gli affetti teneri
 D' un fido amore,
 Se un' alma accendono
 Nel dolce ardore
 D' una beltà:

Per lei non curasi
 L' irata sorte,
 Benchè terribile ;
 Per lei la morte
 Orror non ha.

Gli &c.

SCENA III.

Arianna, poi Minosse, e Tauride.

Aria. Il soccorrere Laodice
 Dunque è impegno d' amor.
 Perchè - - - Ma vienè
 Tauride qui col Re. Là mi ri-
 tiro,
 Per celare a costoro il mio mar-
 tiro. (*si ritira in disparte.*)

Min. Dov' è Laodice?

Taur.

Dersom en oprigtig Kierligheds bløde Tilbøneligheder antænder en Siæl i den søde Brynde til en Skjønhed.

Saa agter man ikke den forbi-
strede Skæbne, endskjønt
den er forskrækkelig; Og
Døden har ingen Skræk
fornedelt samme.

Dersom ic.

Tredie Scene.

Ariadne, derefter Minos, og Tauride.

Ariad. Saa er da Kierligheds Pligt at kom-
me Laodice til Hielp. Hvor-
fore = = = Men der kommer Tauride
med Kongen. Jeg viger her tilside,
for at skiule min Sorrig for dem.

(Sun gaaer tilside.)

Min. Hvor er Laodice?

§

Taur.

Taur. Qui ben custodita
Or or verrà.

Min. Si tragga
Pria col solito rito
All' Ara Sacra, e là qual rea s'
asperga
Di quella che l'aspetta onda fu-
nesta.

Aria. (Barbari cenni.)

Taur. Io stesso vuo condurla
Vittima, e voto, onde a morir
poi vada.

Min. Vincitor già ti credi, e il suo
Campione
E' pieno di valor.

Taur. Non quale io sono.

Min. (Vanti superbi!)

Taur. E puo itemer, ch'ei vinca?
Come saprà, che non s'abbatte
il Mostro,
Se le fauci di lui non passa il
brando?
Senza un filo, che 'l guidi
Dal varco al centro, e poi dal
centro al varco,

Come

Taur. Nu skal hun straxen komme herhid vel bevogtet.

Min. Lad hende først henføre til det hellige Alter, og lad hende der, som velfortient, bestænke med det dødelige Band som bier hende.

Atiad. (Barbariske Befaling.)

Taur. Jeg vil selv fore hende derhen, som Slagt- og Genervindings = Offer, hvorfra hun siden fandt gaae hen at doe.

Min. Du bilder dig allerede ind at være Geyer-Herre, og hendes Helt er dog fuld af Styrke.

Taur. Ikke som jeg.

Min. (Stolte Pralerier!)

Taur. Og fandt du vel frygte, at han skulle vinde? Hvorleedes veed han, at det vanskabte Dyr ey fandt fældes, dersom Kaarden ikke kommer til at gaae igien nem Struben? Hvorleedes vil han finde ud af den mørke Labyrinth, uden ved Hielp af en Traad, som fandt bevleede ham fra Indgangen til Middelpuncten, og siden igien fra Middelpuncten

Come uscirà dal cieco laberinto?

Ma vinca il Mostro, e n' esca!
A me poi venga:

Non sà, che contro l' armi ancor più forti

Oltre il mio gran vigor, difeso io sono

Da questo, che mi cinge
Del mio gran Genitor lavoro, e dono.

Aria. Quanto vi deggio o Numi. Ho tutto inteso. *(si ritira non veduta.)*

Min. Va' dunque, e vinci, abbian da te riposo
L' ombre de' figli, e pace abbia il cor mio.

Taur. Venga l'Eroe, cadra. Sò qual son io.

(parte.)

SCE-

Puncten til Udgangen? Men overvinder han end Dyret, og kommer ud igien. Saa lad ham kun komme siden til mig: Han veed ey, at jeg foruden min store Styrke endnu er forbaaret, endog imod de allerstærkeste Baaben, ved dette Belte som min store Fader har gjort, og givet mig.

Ariad. O Himmel, hvor stor Tak er jeg ikke dig skyldig. Jeg har hørt det altsammen. (Hun gaaer af Veyen uden at blive seet.)

Min. Saa gaaf da, og vind Geyer, lad mine Børns Geister ved dig erlange Hvile, og mit Hierte sin Røe.

Taur. Lad Helten indfinde sig, han skal falde. Jeg veed hvad jeg formaaer. (Han gaaer bort.)

SCENA IV.

*Tauride , Laodice fra le Guardie , ed
Arianna in disparte.*

Taur. **V**oglio salvar Laodice,
S'ella ascolta, il mio amor. Ec-
cola.

Vieni, o Laodice; e voi
*(alle Guardie, che si ritiri-
no in disparte.)*

Làm' attendete. Oh qual pietà
mi fai!

Laod. Sarebbe a' mali miei dolce risto-
ro
D' ogn' altro la pietà. La tua
non curo.

Anzi sdegno mi reca.

Taur. E così ardita
Ti rende il tuo Campion?

Aria. (Ah Teseo ingrato!)

Taur. Vieni. *(volendo affrettar, che
lo siegua.)*

Laod. Indietro.

Taur.

Fjerde Scene.

Tauride, Laodice omgiven med Dagten,
og Ariadne assides.

Taur. Jeg vil frelse Laodice, dersom hun
hører min Kiærlighed. Men see
der er hun. Kom Laodice; og J
(til Dagten, som gaaer tilside.)
bier mig hisset. Ach hvor ynkes jeg
ikke over dig!

Laod. Enhver andens Medlidenhed ville være
mig en god Bederqvægeise i min Ulyk-
ke. Men din agter jeg indtet om, den
suareere opvækker mig til Bredde.

Taur. Og din Helt gjør dig saa forboven?

Ariad. (Ach utafnemmelige Theseus!)

Taur. Kom. (Han vil skynde paa, at
hun skal følge ham.)

Laod. Bliv tilbage.

Taur. Qual braccio
Toglierti a me potrà?

Aria. Quel d' Arianna: (*si fà avanti.*)
Come ostaggio d' Atene io n'
ho il potere,

Taur. (*Cedo a malgrado mio.*) Guar-
die, costei
All' Ara Sacra conducete, e dia
Ivi principio alla vendetta mia.
(*parte.*)

SCENA V.

Arianna, e Laodice.

Aria. Me rispettate. Or ora a voi
la rendo. (*alle Guardie,
che si erano avanzate,
e si ritirano.*)

Tu nel tuo Eroe confida:
Illeso serberallo, Amor lo guida.

Laod. (*Nota è l'amor d' Alceste!*)
Io questo zelo almen deggio a
chi m'ama.

Aria.

Taur. . . . Hvad for en Arm skal vel kunne tage dig bort fra mig?

Ariad. Det fand Ariadne. (Hun træder frem.)

Som Gidsel fra Althenen har jeg Magt dertil.

Taur. (Jeg giver efter imod min Villie.)
Hør Soldater! Denne fører J til det hellige Alter, og lader giøre der Begyndelsen til min Døen.

(Han gaaer bort.)

Femte Scene.

Ariadne og Laodice.

Ariad. Brugger Erbødighed for mig. Nu overgiver jeg begge Straxen til eder. (Til Vagten som havde nærmet sig, og gaaer bort igien.)

Forlad du dig paa Din Helt: Kiærlighed som er hans Ledfagere skal ogsaa bevare ham uskad.

Laod. (Det er kundbart med Alcestes hans Kiærlighed.) Denne Nidkiærhed er jeg i det ringeste den skyldig som elsker mig.

J 5

Ariad.

Aria. (Teseo infedel!) Dov'è d'ites' accese?

Laod. In Atene.

Aria. (Ah crudel!) Quant'è ch'egli arde?

Laod. Da che mi vide, e crebbe amor negli anni.

Aria. Nè mai scemò il suo ardore?

Laod. Amor più forte,
Nè amante più fedel mai non si vide.

Aria. Felice te. (La gelosia m'uccide.)

Laod. Ma che prò? Tanta fede
Da me non ha in mercede
Altre che lode.

Aria. Che? Forse non l'ami?

Laod. Avvampo ad altro ardor.

Aria. Nel' amerai
Allor che a te la vita avrà serbata?

Laod. Questo mio duol, ch'esser dovrolli ingrata.

Aria.

Is' Ariad. (Falske Theseus!) Hvor er han ble-
ven forliebt i dig?

Laod. I Athenen.

gli Ariad. (Ach den grumme!) Hvor lang Tid
er det siden han blev forliebt?

or Laod. Fra den Tid han saae mig, og Kær-
ligheden er tiltagen med Aarene.

si Ariad. Da hans Hidsighed er aldrig formind-
skedes?

i- Laod. Aldrig har nogen seet stærkere Kærlig-
hed, eller en Elskere meere bestandig.

Ariad. Lyksalig er du. (Jeg deer af Misun-
delse.)

Laod. Men hvad gavner det? Saa stor en
Erveskab har ingen anden Lon hos
mig end Døes

Ariad. Hvad siger du? Maaskee du ikke el-
sker ham?

Laod. Jeg antændes ved en anden Tid.

Ariad. Vil du ikke elske ham, naar han saer
frelset dit Liv?

Laod. Dette krænker mig, at jeg skal være
utaalommelig mod ham.

Ariad.

Aria. (Giusta pena all'iniquo.)
Or vanne, e spera. E' certo il
voto mio
Per la salvezza tua.

Laod. (Che mi salvi Teseo solo desio.)

Non sperì d'atterrarmi
Il Fato mio tiranno,
Nè sperì d'involarmi
L'usato mio valor.

Andrò costante a morte;
Ma nell'estrema sorte
Sarò l'istessa ancor,
Non &c.

SCENA VI.

Arianna, e Teseo.

Aria. Vuoi di più, cor tradito? Al-
ma ingannata
Di', vuoi di più?

Tes. Mia cara, in quei belli occhi
Veggio le brame tue: pietosa
amante
Fremi al periglio mio: lo sò.

Aria.

Ariad. (Det er en retfærdig Straf for den
 Erovelse.) Gaf nu, og vær trostlig.
 Mit Løfte er vis til din Frelse.

Rhod. (Jeg begiærer alleeneste at Theseus
 maae frelse mig.)

Tænk ikke, min tyranniske
 Skiebne, at du kand øde-
 lægge mig, og tænk ikke
 at betage mig mit sædvan-
 lige Mod.

Uforandret vil jeg gaae til Dø-
 den; Ja jeg vil endog
 være den selvsamme i den
 yderste Nød.

Tænk ikke ic.

Siette Scene.

Ariadne, og Theseus.

Arcad. Vil du vel meere, du forraadde
 Hierte? Bedragne Hierte, sig,
 om du forlanger meere?

Thes. Jeg seer, min Allerkiæreste, din Attraae,
 i disse smukke Dyne: Du snyser af
 Brede, som en medliden Elskerinde,
 over min Fare: Jeg ved det.

Ariad.

Aria. T'inganni.
A me non cale, ingrato,
Di un core disleale.
Tutto detesto in te; ma più di
tutto
Odio l'audace amor, che a me
tu vanti.

Tes. Cieli! Parla Arianna, e a Teseo
parla?

Aria. Io parlo, e parlo a te.

Tes. Sentimi almeno.

Aria. Che vorrai dir?
Per farmi tua? Vorrai scoprir
l'arcano?
Io già lo so. Già parlò Alceste.
E' vano.

Tes. Perdona, o bella, io per salvar
Laodice,
Ed Atene con lei, tacqui il se-
greto.

Aria. Odio le colpetue, non già Lao-
dice.
Di Teseo, non d'Atene io son
nemica.
(Ma si salvi l'ingrato.)

Ariad. Du bedrager dig. Du utafnemmelige, det ligger mig ikke Magt paa et meeneedig Hierte: Jeg bærer en Afsky for Alting hos dig; Men i Synsderlighed hader jeg den dristige Kiærlighed, som du snakker saa meget om for mig.

Thes. Himmrel! Er det Ariadne som taler, og er det til Theseus hun taler til?

Ariad. Det er mig som taler, og det er dig jeg taler til.

Thes. Hør mig i det ringeste.

Ariad. Hvad vil du sige? Vil du aabenbare Hemmeligheden? Jeg beed den allerede. Alcestes har alt sagt mig den. Nu er det forgæves.

Thes. Forlad mig, o Smukke, jeg har fortiet Hemmeligheden for at frelse Laodice og med hende Athenen.

Ariad. Jeg hader dine Forseelser, og ingenlunde Laodice. Jeg er en Fiende af Theseus, og ikke af Athenen. (Men man maae dog frelse den Utafnemmelige.) Gaf kuns, og vind Seyer. Jeg skal

Va' pur, vinci. Ecco il modo:

Il Mostro orrendo

Cadrà, se nelle fauci fia colpito,

Va' pur. Del Laberinto, in
in full' ingresso

Ferma uno stame, ei t' accom-
pagni, e poi

Scorta ti fia per rintracciar l'
uscita.

E se a Tauride togli

Ciò che il fianco a lui cinge, il
vincerai.

Questa è gloria voler che tuo ri-
morso

Sia 'l beneficio mio.

Tes. Beneficio mortal.

Aria. Ancora in faccia mia mostri un
dolore,
Che è colpa tua! N' avrai le
pene.

Vanne, salva Laodice, e salva
Atene.

Tes. Oh Dio! - -

Aria.

skal sige dig Maaden. Det forfæ-
 felige vanskabte Dyr kand fældes, ders-
 som det bliver stukken i Struben. Gaf
 kuns. Gier en Traad fast ved Ind-
 gangen til Labyrinthen, saa kand den
 føre dig ind, og siden ledsage dig til at
 finde Udgangen igien. Og dersom du
 kand tage det fra Tauride som han
 har ved Siden, saa kand du og over-
 vinde ham. Jeg forlanger ingen an-
 den Ære, end at min Belgierning maae
 være din Fortrydelse.

Thes. En forgiængelig Belgierning!

Ariad. Endog i mit Naasyn viiser du en Sor-
 rig, som er din Forseelse! Du skal un-
 giælde derfor. Gaf frels Laodice, og
 frels Athenen.

Thes. Ach Himmel! . . .

Aria. Nont'odo più, più nontimirò.
 In Teseo, che mi offese, e che
 mi offende,
 Odio il labro, odio il volto, &
 odio il core. (*và per par-
 tire, e Teseo la seguita.*)

Tes. E pure io non son reo.

Aria. Va', traditore.

Tes. Cara, tu sei l'oggetto
 Del mio soave affetto;
 E se pur fia ch'io mora
 Saprò seguirti ognora
 Ombra costante.

Io morirò contento,
 Se tu, mio bene, almeno
 Serbar saprai nel seno
 Vivi gli affetti ognor
 Dell'alma amante.

Cara, &c.

SCE-

Ariad. Jeg hører dig ikke meere, jeg vil ikke see dig meere. Hos Theseus som har fortørnet og fortørner mig, hader jeg baade Mund, Aasiun og Hierte.

(Hun vil gaae bort og Theseus følger hende efter.)

Thes. Jeg er dog ikke skyldig.

Ariad. Gaa fra mig, Forrædder.

Thes. Allerkjæreste, du er Dnemærket for min søde Tilbønelighed; Og om det end skeer, at jeg skulle døe, saa vil jeg dog altiit følge dig hvor du gaaer, som en bestandig Skygge.

Jeg vil døe fornøyet, dersom du i det ringeste, min Skat, altiit vil bevare i dit Bryst, de levende Tilbøneligheder af en elskende Siæl.

Allerkjæreste ic.

SCENA VII.

Arianna.

E pretendea l' iniquo
 Sedurmi ancor con sue dolci lusinghe!
 Le frodi sue, ch' or già conosco assai,
 Faran ch' in avvenire
 Tant' odiarlo saprò, quanto l' amai.
 (*parte.*)

SCENA VIII.

Atrio, che introduce all' ingresso
 de' Sotterranei.

Tauride, e Laodice.

Taur. Vieni, fuggi dall' ira
 Di un Rè crudel, tutto a salvarti
 è pronto.

Laod. Così servi a Minosse?

Taur. Servo al mio amor. Vieni, mia
 sposa, in Lenno.

Laod.

Syvende Scene.

Ariadne.

Dg den troeløse formeente endog at forføre mig med sine smigrende Ord! Hans Svig, som jeg nu kiender tilfulde, skal giøre, at jeg i fremtiden vil hade ham saa meeget, som jeg tilforne har elsket ham. (Sun gaaer bort.)

Ottende Scene.

En Forgaard, med Indgangen til de underjordiske Gange.

Tauride, og Laodice.

Taur. Kom, og flye for en grum Konges Brede, alting er færdig! til din Frelse.

Laod. Tiener du Minos saaledes?

Taur. Jeg tiener min Kiærlighed. Kom, min Gemahlinde, til Lemnus.

Laod. Io Sposa tua? M'incenerisca, o
Cielo,
Un de' fulmini tuoi, pria che
ciò siegua.

Taur. Dunque morir tu vuoi? Mor-
rai; ma pria
Ti farò tuo mal grado anch' ef-
fer mia.
Sì, la mia legge è questa:
O viver mia Consorte
O passar senza fama in braccio a
morte.

A te sommessi avrai
Tutti gli affetti miei;
L'amato ben sarai,
Questo bastar ti può.

Ma se appagar mi sdegni;
Ma se mi nieghi amore,
Paventa il mio furore:
Dirti di più non sò.

A te &c.

SCE-

Laod. Jeg skulde være din Gemahl? O Himmelmel, fortære mig et af dine Lyld, før end dette maatte skee.

Taur. Saa vil du da endelig døe? Du skal det ogsaa; men jeg vil først mage, at du endog mod din Billie skal høre mig til. Ja, min Lob er denne: Euten at leve som min Gemahlinde, eller med Skam at overgaae til Dødens Magt.

Alle mine Tilbøieligheder skal være dig underkast; Og du skal være min elskelige Skat, dette kand være dig nok.

Men dersom du foragter at fyldestgjøre min Billie; Men dersom du nægter mig din Kiærlighed; Saa frygt min Brede: Meere veed jeg ey at sige dig.

Alle mine &c.

SCENA IX.

Laodice, e Alceste.

Laod. Numi, voi lo soffrite; altro
conforto,
Che l' inutile pianto a me non
resta.

Alc. Laodice, oh Dio! Rasciuga
Lacrime così belle, e sta' più
lieta,
Che viverai.

Laod. Non temo la mia morte:
Maggior sciagura io piango.

Alc. E qual?

Laod. Tauride l' empio
Me vuol sua sposa, e se da me si
nega,
Ogni insulto minaccia, e ancor
la morte.

Alc. Meco fuggi da lui.

Laod. Qual fuga, ove di Guardie il
tutto è cinto?

Alc.

Niende Scene.

Laodice og Alcestes.

ro
on
Laod. **D** Himmel, du taaler dette; Der er
nu ingen anden Trøst meere for
mig tilbage, end en unyttig Graad.

iu
Alcest. Laodice, ach Himmel! astør saa yndi-
ge Taare, og vær meere glad; thi
du skal leve.

Laod. Jeg frygter ikke for min Død: Jeg be-
græder en større Ulykke.

Alcest. Og hvad for en Ulykke da? ;

Laod. Den forrædderske Tauride vil have
mig til sin Gemahlinde, og dersom jeg
veigrer mig derfor, saa truer han med
ald Spot, endog med Døden.

Alcest. Flye bort med mig fra ham.

Laod. Hvad Flugt skulle man tage, hvor alting
er omringet med Bagt?

Alc. Iot' aprirò la strada,
Fra mille spade ancor. Di Te-
seo solo

Il rischio mi spaventa.

Laod. Di Teseo?

Alc. Sì, del tuo Campion.

Laod. Che ascolto!

Egli per me s' espone?

Alc. Il campo ei volle.

Laod. Andiamo, andiamo. (Così m'
involo al crudo,
E risparmiò il cimento a quel
che adoro.)

Alc. Or vedrai la mia fè, bella adora-
ta.

Laod. E' colpa del Destin, s' io son l'
ingrata. . (*partono insieme.*)

SCENA X.

Ariane, poi Teseo.

Aria. Vediam Laodice. Vuo ch'ella
mi giuri

Poiche salva sarà, d'esser cru-
dele

Al suo liberator.

Tes.

Alcest. Jeg skal bane dig Beven, end og igiens-
nem tusinde Kaarder. Over Thesei
Fare er jeg kun bange.

Laod. Over Thesei?

Alcest. Ja, din Heltes.

Laod. Hvad hører jeg! hører han sig for min
Skyld?

Alcest. Han ville endelig til Striden.

Laod. Lad os gaae, lad os gaae (Saaledes
suiger jeg mig af Beven fra den grum-
me, og sparer Fristelsen for den som
jæ tilbeder.)

Alcest. Nu skal du see min Troeskab, skionne-
ste Engel.

Laod. Det er Skæbnens Skyld, om jeg er
utaknemmelig. (De gaaer begge
bort.)

Tiende Scene.

Ariadne, derpaa Theseus.

Ariad. Lader os gaae hen til Laodice. Jeg
vil at hun skal sværge mig til, at
hun vil viise sin Haardhed mod hendes
Befriere, dersom hun bliver i Behold.

Thes.

Tes. Ferma, Arianna;

Aria. Ancor mi ti presenti! Ed osi ancora

Di chieder, ch'io m'arresti?

Tes. Soffri almen che al tuo piede

Aria. T'invola al guardo mio.

Tes. Perdono imploro.

Aria. Parti, ubbidisci.

Tes. Io dal tuo Genitore
Spero pietade, e tu di me non
l'hai.

Aria. Archeo mio Genitor non sà l'
offese
Della figlia lontana.

Tes. (Nulla sà di se stessa; ma sdegnata
Perchè si mostra!) Ah se mi
amasti mai,

Odimi, che fedel mi scorgerai.

Aria. (Ah fosse ver!) Parla, ma senza
frodi,

Lo devi a me, che ti mostrai la
via,

Onde sperar possiam libera Ate-
ne.

E' già

Thes. Bliv tilbage, Ariadne.

ian- Ariad. Endnu fremstiller du dig for mig! For
i? du ogsaa forlange at jeg skulle blive?

- - - Thes. Taa! i det ringeste, at jeg for dine
Fodder . . .

Ariad. Flye bort fra mit Asium.

Thes. Jeg beder om Forladelse.

non Ariad. Gaa bort, adlyd min Befaling.

så l' Thes. Jeg haaber at finde Medlidenhed hos
din Fader, og du har ingen for mig.

deg- Ariad. Archon min Fader veed ikke paa hvad
Maade hans fraværende Daatter er
fortørnet.

mi Thes. (Hun veed slet indtet om sig selv; Men
erai. hvorfor viser hun sig saa fortørnet!).
enza Ach dersom du kun elsker mig, hør
raila hvad jeg siger, da skulde du befinde
Ate- mig troe.

i'già Ariad. (Ach gid det var sandt!) Taa, men
uden Svig; Du har mig at takke, at
jeg har viist dig Beyen, paa hvilken
vi

E' già salva Laodice. *(Sopra-
giunge Taur.)*

Sentimi - - -

SCENA XI.

Tauride, poi Minosse con Guardie, e detti.

Taur. Ov' è Laodice?

Aria. A me ne chiedi?

Taur. A te. Salva la chiami, e nulla
fai?

Tes. (Cieli, che fia!)

Taur. (Qual nuovo colpo è questo!)

Min. Tauride.

Taur. A tempo, o Sire,
Qui volgi il piè. Fugge Laodi-
ce. Andiamo. *(alle Guar-
die, che partono seco.)*

Min. Seguitela, e s' arresti.

E' della Grecia vostra

Questa la fede? Oh tradimento!

Oh ardire.

Aria. Innocente son io.

Tes. Nulla m' è noto.

Taur.

vi kand haabe at see Athenen befriet.
Laodice er allerede paa frie Fod.

(Tauride kommer uforvarende
dertil.)

Hør mig = = =

Ellevte Scene.

Tauride, derpaa Minos med Vagten
og de forrige.

Taur. Hvor er Laodice?

Ariad. Spørger du mig derom?

Taur. Ja dig. Du siger hun er paa frie Fod,
og du veed dog intet af hende at sige?

Thes. (Himmel, hvad hændes!

Taur. (Hvilket nye Anstød er ikke dette!)

Min. Tauride.

Taur. O Konge, du kommer her, ret som du
var kaldet. Laodice er paa Flugten.
Lader os gaae.

(Til Vagten som gaaer bort
med ham)

Min. Forfølg hende, og tag hende fangen.
Er dette eders Grækenlands Erveskab?
O hvilket Forræderie! O hvilken For-
mæstelse.

Ariad. Jeg er uskyldig.

Thes. Og jeg er ey vidende om det mindste.

Taur.

Taur. Non si vede Laodice, e stesi al
 suolo (*Tauride torna solo.*)
 Giacion là due Custodi, ove col
 ferro
 Chi la salvò, gli agevolò lo
 scampo.

Min. Qual braccio fù sì ardito?

Taur. Ecco, o Signor, della sua fuga
 i rei.

Aria. Se rea ne son, puniscan me gli
 Dei.

Min. Rea ti fa il tuo destin: rea il tuo
 dover,
 S' arresti. All' Ara, indi al
 Mostro vorace
 Arianna si tragga.

Aria. (*E Teseo tace!*)

Taur. E' giusto il Regio impero.
 E a ragion ti condanna.

Aria. Andiam; traggasi ai ceppi
 Quest' infelice rea.
 Vada Arianna abbandonata a
 morte;
 Così pago vedrassi
 L' ingiustissimo Ciel, che può
 salvarmi;

Ma.

Taur. Man seer ikke Laodice, og hiffet ligger
tvende Soldater (Tauride kommer
allene tilbage.)

udstrakte til Jorden, hvor den, som
har frelst hende, har banet hende Bey
til Flugten, med Raarden.

Min. Hvad for en Arm har været saa fors
voven;

Taur. Der ere, O Herre, de Sandfaldige
som har hjulpen hende paa Flugten.

Ariad. Himlen straffe mig, om jeg er skyldig
deri.

Min. Din Skæbne gjør dig skyldig: Og
din Pligt gjør dig skyldig. Man paa
gribe hende. Man føre Ariadne til
Alteret, og derfra til det glubende Dyr.

Ariad. (Og Theseus tier!)

Taur. Den Kongelige Befaling! er retfærdig.
Og han fordømmer dig med Billighed,

Ariad. Lader os gaae; og lader denne uhyk
salige beskyldte blive ført i Baand.
Gaf, forladte Ariadne, til Døden;
Saaledes skal man see den urætfærdi
ge Himmel forsonet, der kand frelse
mig;

Ma che crudel di me pietà non
fente,
E mi lascia morir, benchè inno-
cente.

Non mi spaventi o barbaro,
Tiranno, sì morirò. (*a Min.*)
(Ma tu per me una lagri-
ma (*a Tes.*))

Non spargi, ingrato, nò.
Chi mi soccorre misera?
Quest'è morir per me!

Vado a morir; ma sentimi.
Avria di me pietà,
Chi core in sen non ha,
Chi genitor non è.
Non &c.

SCENA XII.

Minosse, e Teseo. pensoso.

Min. Teseo, che fai? Che pensi?
E' un colpo questo
Che abbatte il tuo valore.

Tes.

on mig; Men er saa haard at den ikke
 vil lade sig bevæge til Medlidenhed;
 10- Og lader mig døe, skjønt jeg er uskyldig.

Du indjager mig ingen Skræk,
 O Barbar, Tyran, ja jeg
 vil døe. (Til Minos.)
 (Men du fælder ikke en
 Taar for mig, Utåknem-
 melige, nej. Hvem kom-
 mer mig elendige til Hielp?
 Dette kalder jeg at døe!)

Jeg gaaer hen at døe; Men hør
 mig. Den skulle endog
 have Medlidenhed med
 mig, som ikke har Hierte
 i Brystet, endog den som
 ingen Fader er.

Du indjager ic.

Solgte Scene.

Minos, og Theseus som staaer i Tanker.

Min. Theseus, hvad bestiller du? Hvad
 tænker du paa? Er dette et Skud
 som fælder dit Mod.

Tes. Signor, tu godia' nostri affanni:
e pure
Piu' sensibil farebbe d' Arianna
La morte a te di quel che pensi.

Min. Credi dunque ch' io possa
Aver per Arianna
Tenerenza nel cor? T' inganni
affai:
Del Figlio estinto io non mi
scordo mai.

Laodice sola
Era il tuo grande impegno
Dal periglio sottrar; Fuggi il
tuo bene;
Or piu' di liberar non curi Ate-
ne.

Tes. E' vano il tuo pensier. Solo il
funesto
Tributo della Patria
Tutto m' occupa il cor: e se l'
amore
Cimentar mi dovesse, io lo fa-
rei
Per la bella Arianna,
Che è la sola cagion de' sospiri
miei.

Min.

i: **Thes.** Herre, du glæder dig ved vores Sor-
rig: Og dog alligevel skulle du meere
føle til Ariadnes Død end du tænker.

ni **Min.** Erøer du da at jeg kand finde Omhed
i mit Hierte for Ariadne? Du bedra-
ger dig til visse. Jeg glemmer aldrig
min dræbte Søn. Det var dit store
Lofte og Accord at drage Laodice eeneste
af Faren. Din Kiæreste er undflyet;
og nu skiotter du ikke meere om at be-
frie Athenen.

il
e-
il
el'
fa-
biri
lin.

Thes. Din Tanke er falsk. Den bedrøve-
lige Skat fra mit Fæderneland er det
som gandske indtager mit Hierte: Og
dersom Kiærlighed skulle prøve mig,
ville jeg gjøre det for den smukke Ariad-
ne, der er den eeneste Marsag til mine
Sufte.

Min. E tardia ancora? E' quello
Del fatal laberinto il cupo in-
gresso:

Là t'attende il cimento:

Superar se tu puoi

Gli ostacoli, che incontri, io
son contento.

Tes. Ebben vadasi pur: s' apprestin
l'armi

S' apra l' Antro fatal, pronto
son io:

Tutto è facil conquista all' amor
mio.

Ma se mai d' Arianna

Le vicende sapessi, e i casi suoi,
Così non parlaresti:

Ma di pietà, d' amor t' accen-
deresti.

Se palesar potessi

Tutti i pensieri miei,

Accender ti farei

Di tenera pietà.

Ma favellar non deggio,

Di più non ricercar.

Min. Og du tøver endnu? Der er den mørke
Gudgang til den ulykkelige Labrynth:
Der bier Striden efter dig: Dersom
du kand overstride de Forhindringer,
som møder dig, saa er jeg tilfreds.

Thes. Nu vel jeg gaaer da; Lad Vaabnene
blive tillavet, og lad den fæle Huule
aabne, jeg er bereed: Alting er let at
erobre for min Kiærlighed. Men der-
som du kuns vidste Ariadnes Omvevlin-
ger, og hendes Hændelser, da skulle du
ikke tale saaledes: Men du skulle lade
dig indtage af Medlidenhed, og af
Kiærlighed.

Dersom jeg kunde aabenbare
dig alle mine Tanker, ville
jeg antænde dig af blød-
hiertig Medlidenhed. Men
jeg bør ikke tale. Udforsø
mig ikke om meere.

Pensaci: iolà m'invio
Ove il destin mi chiede.
Questo consiglio mio
Ti giovi il rammentar.

Se &c.

SCENA XIII.

Minosse.

Non sò quali io risento
Al partir di costui moti nel core,
Che affatto io non comprendo: Eterni
Dei,
Questo che mai farà? Più ne ricercò,
Men la cagion ne trovo.
Sarà forse pietà per Arianna?
Ah nel seno a destarmi
Così fieri contrasti
Parmi che la pietà sola non basti.

Sento

Tænk derpaa: Jeg begiver mig
derhen hvor Skæbnen for-
drer mig. Dette mit Raad
kand hielppe din Hukom-
melse.

Dersom jeg ic.

Trettende Scene.

Minos.

Jeg veed ikke hvad det er for Bevægelse jeg
føler i mit Hierte ved hans Bortgang,
hvilke jeg aldeles ikke forstaaer mig paa.
Ewige Guder, hvad skal dog dette være? Jo
meere jeg grandsker derefter, jo mindre kand jeg
udfinde Aarsagen dertil. Skulle det maaskee
være Medlidenhed til Ariadne? Ach mig synes
at Medlidenhed alleene er ikke nok til at oprække
saa gruelige Stridigheder i mit Bryst.

Sento nel petto mio
Fra mille affetti il cor:
E non intendo
Che voglia il mio dolor.

Ma veggio il figlio
Pallido, esangue;
Miro la figlia
Chi mi consiglia?
Non sò resistere,
Non ho costanza.

E nell'assalto fiero
Che ognun di lor mi dà,
Sempre mancando v'è.
La mia speranza.
Sento &c.

Fine dell' Atto Secondo.

AT.

Jeg føler at mit Hierte er bespændt af hundrede Bevægelser i mit Bryst: Og jeg begriber ikke hvad min Bekymring vil sige.

Men jeg seer min blege, og aflivede Søn for mig; Jeg betragter min Daatter = = =
Hvem giver mig Raad? Jeg kand ikke staae imod; Jeg har ingen Stadighed.

Og mit Haab er stædse tvivlraadig, i det haarde Unfald, som enhver af dem gjør paa mig.

Jeg føler ic.

Ænde paa den anden Act.

Exedie

ATTO TERZO.

SCENA I.

Segue l' Atrio.

Alceste, e Laodice.

Alc. **T**i salvò dalla morte il mio
periglio,
E il tuo Destino ora a sfidar ri-
torni ;
Nè temi ciò. Che pensi ?

Laod. Era Tauride solo il mio spaven-
to,
Ma poi che dal tuo braccio a lui
fui tolta,
Nulla più temo. A costo d'
Arianna
Non vuo la mia falvezza.

Alc. Degno di te è il pensiero : e l'
atto illustre
Ha di Teseo la spada in suo so-
stegno.

Laod.

Tredie Act.

Første Scene.

Forgaarden.

Alcestes og Laodice.

Alcest. Min Fare har frelst dia fra Døden, og du kommer nu igien for at udfordre din Skiebne; Frygter du ikke sligt. Hvad tænker du?

Laod. Lauride var eeneste min Skræk, men estersom jeg er bleven ham fratagen ved din Arm, frygter jeg indtet meere. Jeg forlanger ikke min Frelse paa Ariadnes Bekostning.

Alcest. Den Tanke er dig værd: Og den Berømmelige Gierning har Thesei Raarde at stoele paa.

Laod.

Laod. Molto deggio all' Eroe. Ma chi
lo trasse

Ad esporfi in tua vece?

Alc. La sua fama, e il suo amore.

Laod. Il suo amor! (Me felice!) E d'
onde il fai?

Alc. Perchè io cedessi a lui l' impresa,
amante

Pregommi, ed io m' arresi, al-
lor che seppi

Esser questa la strada,

Onde acquistar potesse la sua
Arianna.

Laod. La sua Arianna?

Alc. Sì, per essa egli arde.

Laod. Ed essa?

Alc. Arde per lui di fiamma eguale.

Laod. (Io rival dell' amica?)

Nò, per me nel periglio essa
non fia.

Alc. Viva il cor di Laodice! Io certa
spero

Di Teseo la vittoria, e sol mi
duole

Che

Laod. Jeg er denne Helt meeget skyldig. Men hvem har faaet ham til at bove sig i dit Stæd?

Alcest. Hans Ære og hans Kierlighed.

Laod. Hans Kierlighed! (O mig Lykksalige!) Og hvoraf veed du dette?

Alcest. Fordi jeg afstod ham dette Foretagende, han bad mig derom som den der var forliebt, og jeg lod mig overtale, da jeg fornam at dette var Maaden, paa hvilken han kunde erlange sin Ariadne.

Laod. Hans Ariadne?

Alcest. Ja, det er hende, han er antændt af Kierlighed til.

Laod. Og hun?

Alcest. Hun brænder af lige Lue til ham.

Laod. (Saa er jeg da min Venindes Medbeylere?) Men, for min Skyld skal han ikke sætte sig i Fare.

Alcest. Laodice, dit Hierte leve! Jeg haaber at Theseus er vis af Seyeren, og det
gior

Che il mio amore infelice,
Di salvarti, o mio ben, non ab-
bia il vanto.

Laod. Sempre forse infelice
Tu non farai. Al par del tuo
foccorso
Il desio, che n'avesti, in te mi
piace.

Dimanda al Ciel', che mi difen-
da, e spera

Dal viver mio felicità sincera.

Alc. Se tal speme mi dai, lieto ti
sieguo.

Laod. Nò, fermati, che sola effer
degg'io,
Quando al Rè mi presento: Al-
ceste, addio.

Opposti in sen mi stanno

Timore, e speme;

Se l'un minaccia affanno

Al cor, che teme:

Altra mi dice:

Sarai felice:

Ti voglion sì contenta

Amore, e il Fato.

gør mig eeneste Ondt, at min uhykkelige
Kierlighed ikke kand have den Ære
at frelse dig, min Skat.

Raad. Du tør maaskee ikke være aktiid uhyk-
kelig. Din Altraae, som du har håst
i den Skald, saavel som din Hielp befal-
der mig hos dig. Beed Himmelen, at
den vil forsvare mig, og trøst dig med
en oprigtig Lyksalighed om jeg lever.

Alcest. Dersom du giver mig saadan et Haab,
følger jeg dig efter med Glæde.

Raad. Nej, bliv tilbage; Thi jeg maae være
alleene, naar jeg fremstiller mig for
Kongen: Alcestes, Farvel.

Frygt og Haab strider mod hin-
anden i mit Bryst: Der-
som den eene truer mit
bange Hierte med Sorrig;
Saa tilsiges den anden:
Du skal være lykkelig;
Kierlighed, og Skiebnen
vil dig saa fornøyet.

E posta in libertà,
 Più non si cangerà
 Tuo lieto stato.

Opposto &c.

SCENA II.

Alceste.

Questo solo mi basta: altro non chiede
 L'amor mio, la mia fede:
 E se le usate prove
 Dal valor di Teseo lice sperare:
 L'amor suo, l'amor mio, Creta, ed
 Atene
 Sperino il fine ancor delle lor pene.

Varcàn col vento istesso
 Due navi il flutto infido:
 Una ritorna al lido,
 L'altra si perde in mar.

Colpa non è del vento,
 Se varia il lor sentieri
 La varia de' nocchieri
 Arte di navigar.

Varcàn &c.

SCENA

Og naar du er sadt i Friebed,
 skal din glædelige Tilstand
 ey meere omskifte sig.
 Frygt og ic.

Anden Scene.

Alcestes.

Dette alleene er mig nof: Min Kiærlighed og
 min Troeskab begiærer indtet andet; Og
 dersom man tør haabe de sædvanlige Prober
 paa Thesei Styrke: Saa kand baade hans og
 min Kiærlighed, Creta og Athenen haabe en
 Ende paa sine Gienbordigheder.

Tvende Skibe pløyer den usikre
 Bølge med en og den sam-
 me Bind: Det eene gaaer
 til Strand=Kanten igien,
 det andet gaaer til Grunde
 paa Havet.

Det er ikke Bindenes Skyld,
 dersom Skibs = Folkenes
 foranderlige Seylads for-
 andrer deres Løb.

Tvende ic.

Cre

SCENA III.

Laberinto, ove foggiono condursi le Vittime al Minotauro.

Teseo.

Ove son? Quale orrore
Spirano da ogni parte
Di quest' orrido claustro i duri sassi?
Che fò? Dove rivolgo
Per l' obliquo sentier gl' incerti passi?
Quì del Mostro biforme,
Se pur non erra il guardo,
Parmi veder, che l' orme
Abbia già impresse il biforcato piede;
Onde ei poco di quà lontan s' aggiri.
Qui dunque, ove più largo è aperto il
vallo,
Offre più agevol campo alla battaglia,
Con fermo piè l' attendo,
E il filo condottiero al muro appendo.
Coraggio, o mio valor. Quì la tua vita,
Nò,

Tredie Scene.

En Labyrinth, hvorhen Slag-
Offerne pleyede at føres for
Minotaurus.

Theseus.

Hvor er jeg? Hvilken Skræk giver ikke de
haarde Steene fra sig allevegne i dette fæle
tillukte Sted? Hvad tager jeg mig for? Hvor
vender jeg mine uvisse Skridt paa denne krum-
me Bey? Her synes mig at see, i fald mit Syn
ikke slaaer feyl, at den tvegestaltede Banskab-
ning allerede har efterladt dybe Fodspor af sin
tvefloftede Fod, saa at han maa vanke omkring
ikke langt herfra. Endelig forekommer mig
den beleyligste Plads til Striden her, hvor Da-
len er viidest og meest aaben, jeg bliver derfor
staaende urygelig for at vente dets Ankomst, og
hænger min Beylednings Traad paa Bægen.
Opmuntre dig, mit Mod. Her forsvarer du
ikke dit eget Liv, ney, men den som du tilbe-

Nò, non difendi, ma colei che adori.
 Che dunque più t'arresta? O vinci, o
 mori. *(Si vede in lontano il Minotauro, il quale dopo terminata l'Aria, viene avanti.)*

Quitifido, o Mostro infame:
 Vieni pur, ch' io non pavento

La tua rabbia, il tuo furor.
(Segue il combattimento col Minotauro, che resta estinto.)

Grazie vi rendo, o Numi, ho vinto, ho
 vinto. *(riprende il filo, e con esso torna per dove è venuto, e parte.)*

SCENA IV.

Carcere.

Arianna, poi Teseo con Spada nuda.

Aria. Crudi marmi, empì ferri,
 aspre ritorte.

der. - Hvad holder dig da meere tilbage? En-
ten maa du vinde, eller døe.

(Man seer Minotaurus langt borte,
hvilken kommer nærmere frem,
naar Arien er til Ende.)

Her udfordrer jeg dig du stemme
Monstrum: Kom kuns;
Thi jeg frygter indtet din
Galenskab, og Maserie.

(Herpaa følger Striden med Minos-
taurus, som bliver dræbt.)

Jeg yder dig min Tak, o Himmel, jeg har
vundet, jeg har vundet.

(Han tager fat paa Traaden igien,
og ved samme vender Veyen til-
bage som han er kommen, og
gaaer bort)

Fjerde Scene.

Et Fængsel.

Ariadne, derpaa Theseus med blottet
Kaarde.

Ariad. Haarde Steene, fortrædelige Lænker,
besværliche Bænd, gruelige For-
bud,

E di stragi, e di morte
 Fieri preludj, immagini spie-
 tate,
 Voi del mio cor tutto il terror
 non fiete,
 Dell'alma mia tutto il d'olor non
 fate.

Arianna ad un Mostro, e lo
 comporta?

Tal mi abbandona il crudo, e
 mi vuol morta,

Teseo - -

Tes. Ecco Teseo.

Aria. Che miro! A che venisti?

Tes. Bella con questo ferro - -

Aria. Esser vuoi forse

Il carnefice mio?

Passami pure il cor. Vibra l'
 acciaio

Tes. Il Mostro, o Principessa - -

Aria. Lo sò, mi aspetta, andiamo.
(risoluta.)

Tes. Il Mostro è ucciso.

Aria. Stelle! Che ascolto! E' ucciso?

Tes. E' tua mercede, il vincitor, ne
 sono.

Aria.

bud paa Nederlage og ubarmhiertige
 Forbilleder paa Døden, I ere ikke den
 gandske Skræk for mit Hierte, I udgiøre
 ikke ald min Siæles Sorrig. Ariads
 ne skal kastes for et glubende Dyr, og
 han taaler dette? Saaledes forlader
 han mig, den Grumme, og vil min
 Død, Theseus . . .

Thes. Her er Theseus.

Ariad. Hvad seer jeg! Til hvad Ende er du
 kommen?

Thes. Med denne Kaarde, min Smukke = . . .

Ariad. Vil du maaskee være min Bødel? Zag
 mig kuns Hiertet igiennem. Stød til,
 med Kaarden.

Thes. Det forskrækkelige Dyr, o Prin-
 cesse = . . .

Ariad. Jeg veed, det venter paa mig, lad os
 gaae. (Behiattet.)

Thes. Dyret er dræbt.

Ariad. Himmel! hvad hører jeg! Er det
 dræbt?

Thes. Det har jeg dig at takke, jeg er Sener-
 Herren deraf.

Aria. Che! Tu mi salvi?

Tes. Il mio fedele amore - -

Aria. Perchè dunque tacesti
Ne' casi miei; se pronto or mi
foccorri?

Tes. Il cor parlò.

Aria. Ma disse a me Laodice,
Che nel Campione suo l' amante
avea.

Tes. S' intese dir d' Alceste sol, che l'
alma,
E che suo difensore ella credea.

Aria. Sò pur, ch' era il tuo rischio
prova d' amore.

Tes. E' ver di quell' amor, che mia
ti vuole.

Aria. Si difende Laodice,
Per voler Arianna! Ah Teseo,
Teseo - -

Tes. Questo è l' arcano mio. Pochi
momenti
Ti restano a saperlo. Al campo
io volo.

Ariad. Hvad siger du! Du fresser mig?

Thes. Min oprigtige Kiærlighed . . .

Ariad. Hvorfore har du da været saa taus i mine ullykkelige Hændelser; dersom du nu saa villig kommer mig til Hielp?

Thes. Mit Hierte har talet.

Ariad. Men Laodice sagde til mig, at hun havde sin Liebhabere i sin Helt

Thes. Det forstod man om Alcestes alleene, hvilken hun meente at være hendes Skat, og Forsvarere.

Ariad. Jeg veed dog, at din Farlighed var en Probe paa Kiærlighed.

Thes. Det er sandt paa den Kiærlighed, som vil mig dig til Eyendom.

Ariad. Man tager Laodice i Forsvar, for at ville Ariadne! Ach Theseus, Thes
seus . . . =

Thes. Dette er min Hemmelighed. Der fattes endnu faae Dyeblik inden du faaer det at vide. Jeg haster til Striden. Og jeg forventer dig til Sejeren, hvori du har den beste Deel.
Min

E al trionfo, onde sei parte migliore,
 Io t'aspetto. La fede, e l'amor mio,
 Cara, per me là parleranno.
 Addio. *(parte.)*

SCENA V.

Laodice, e Arianna.

Laod. Pur alfin ti ritrovo. Amica.
Aria. Oh Dio!
 In quest' orrido loco a che ne vieni,
 Allor che eri già salva?
Laod. Alle Catene,
 Che in mia vece tu soffri.
Aria. Dimie catene
 Lasciane il peso a me: torna di nuovo,
 Ritorna in libertà.
Laod. Come! E vorrai.
 Dunque per me
Aria. Non più. N' avrà la cura
 Qualche Nume dime,

Nume

Min Troeskab. og min Kiærlighed skal
tale for mig hissed, Allerkjæreste.
Farvel. (Han gaaer bort.)

Femte Scene.

Laodice, og Ariadne.

Laod. Saa finder jeg dig endelig her igien.
Min Veninde.

Ariad. Ach Himmel! Til hvad Ende kom
mer du her paa dette forfærfelige
Stæd, nu da du allerede var i Behold?

Laod. Til de Lænker, som du bær i mit Stæd.

Ariad. Lad mig kun taale Byrden af mine
Lænker. Gaf ben paa nye, og kom i
Frihed tilbage.

Laod. Hvorledes! Og ville du da for mig . . .

Ariad. Tal ikke meere. En Guddom skal nok
i den Fald sørge for mig. Kiærlig-
heds Gud forhielper min Attrae: Mit
Ønske er billig; Og jeg fortvivler ikke,
at ald min Tanke jo maa opfyldes i
Dag.

Ja,

Nume d'Amore
 Le mie brame seconda:
 E' giusto il voto mio, e non
 dispero,
 Che oggi tutto s'adempia il mio
 pensiero.

Sì, verrà quel dolce istante,
 Onde lieto col suo bene
 Il mio core ognor godrà.

Me 'l predice il core amante,
 Che già fuor di tante pene
 Il suo ben sperando v'è.

Sì &c.

SCENA VI.

Laodice.

Che vicende son queste! A morir
 vengo

Ritorno ai ceppi miei,
 E l'amica me'l vieta? Ah vuole il Cielo
 Ch' io viva, e viva grata
 D'Alceste ai beneficj: Ed io, se vivo,
 Non

Ja, det søde Øyeblik skal visselig komme, da mit Hierte bestandig skal glæde sig med sin Skat.

Mit forliebte Hierte spaaer mig det forud, thi det er allerede uden for de store Bekymringer og fornøyer sig i Haabet om sin Skat.

Ja, det ic.

Siette Scene.

Laodice.

Hvad er dette for Omkiftelser! Jeg komme, for at døe, jeg vender om igien til mine Baand, og min Veninde vil forbyde mig det, Uch Himmelen gibe jeg maatte leve, og at jeg maatte leve med Taknemmelighed for Alcestes hans Belgierninger: Og dersom jeg lever, saa
 fand

Non posso alfin negarli
 In mercede il mio amor, e qualche af-
 fetto
 Già comincio a provar per lui nel petto.

SCENA VII.

Luogo magnifico con Trono,
 da cui si passa all' Anfiteatro.

Minosse con Guardie, e Tauride.

Min. Teseo il Mostro atterrò. Dal
 Laberinto.

Salvo egli uscì. Le sue vittorie
 io temo.

Taur. Tauride basta ad attertarne il
 corso.

Min. Ah mio fido, io pavento
 Più che il cor di Teseo l' avverso
 Fato.

Vendetta troppo lieve
 Quelle son, che svenai vittime
 sole,
 Alla trafitta mia misera prole.

Figlio

f.
o.
Pand jeg dog omsider ikke nægte ham min Kiærlighed til Belønning, thi jeg begynder allerede at føle nogen Tilbovelighed til ham i mit Hierte.

Syvende Scene.

o,
Et prægtig Stæd med en Throne, fra hvilket man gaaer til et Amphitheater.

Minos med Dagten og Tauride.

Min. Theseus har fældet det forfærfelige Dyr. Uskad gif han ud af Labyrinthen. Jeg frygter for hans Seyersvindinger.

Taur. Tauride er alleene mægtig at standse dem midt i Løbet.

Min. Ach min troe Tauride, jeg frygter den forbendte Skæbne, meere end Thesei Hierte. Det er alt for ringe en Hevn, det du har dræbt de blotte Slagt-Offer, for mit stakkels omkomne Barn.

Figlio amato,
 Chet' aggiri ognora intorno,
 Non temer, farai placato;
 Sì, vedrai
 Le tue vendette;
 Cessa omai
 Di sospirar.

Dal tuo braccio, e dal tuo core
 Sol dipende il mio riposo;
 (*a Taur.*)

Deh risveglia il tuo furore:
 Io di più non sò bramar.

Figlio &c.

(*vuol partire, e s'incontra
 in Laodice.*)

SCENA VIII.

*Laodice, indi Alceste, Arianna, e Teseo
 con le Donzelle, e Giovani Ate-
 niesi e detti.*

Laod. Signor, la rea son' io! Della
 mia fuga
 E' innocente Arianna.

Min.

Elskelige Søn, som bestandig
vanker her omkring, frygt
ikke, du skal blive tilfreds
stillet; Ja, du skal see din
Hevn; Lad nu af at sukke.

Min Noe staaer blot alleene til
din Arm og til dit Hierte;
(til Tauride.)

Uch opmuntre dog din Hid-
sighed: Jeg fand ikke at-
traae meere.

Elskelige ic.

(Han vil gaae bort, og møder i
det samme Laodice.)

Ottende Scene.

Laodice, derpaa Alcestes, Ariadne, og
Theseus, med de Atheniensiske Jom-
fruer, og de unge Mands-Per-
soner, og de forrige.

Laod. Herre, jeg er den skyldige. Og Aria-
adne er uskyldig i min Flugt.

Min. Il tuo ritorno
Virtù non è, ma un perfido co-
raggio,
Che ti vietò dai cenni miei lo
scampo.

Laod. Sì, per salvarmi, è ver, non
dalla morte,
Ma da un empio.

Taur. Costei più non si ascolti.

Laod. Temea quel labro infame,
(*additando Taur.*)

Che mi parlò d'amor. Quell'
alma vile,

Che a fuggir m'affrettò. Quel
crudo core,

Che minacciò al rifiuto infamia,
e morte

Per atterrir di mia costanza il
zelo.

Min. Duce ?

Taur. Ella mente.

Laod. Or, or dirallo il Cielo.

Min. Non più: venga Teseo.

La rea colà s'annodi. (*alle*
Guardie.)

Laod. Io son la rea,

Aria.

Min. Din Tilbagekomst er ingen Dyd, men et troeløs Mod, som forbud dig at undflye mine Befalinger.

Laod. Ja, det er sandt, for at befrie mig; ikke fra Døden, men fra en Forræder.

Taur. Man høre hende ikke mere.

Laod. Jeg frygtede denne skammelige Tunge,
(peegende paa Tauride.)
som talte til mig om Kiærlighed: Denne nedrige Siæl, som skyndte mig til at flye. Dette grumme Hierte, som truede med Skam, dersom jeg gav ham Afslag, og med Døden, for at nedslaae min Nidkiærlighed i at viise mig bestandig.

Min. Ansører?

Taur. Hun siger usandt.

Laod. Nu straxen skal Himmelen sige det.

Min. Hold ind med din Tale: Lad Theseus komme hid. Man binde hisset den Sandkyldige. (Til Dagten.)

Laod. Jeg er den Skyldige.

Aria. Laodice?

Laod. Tornar Vittima io volli,
Poichè ai barbari insulti
Alceste m' involò; ma il Rè in-
clemente
Non m' udi; m' oda il Cielo.
Ella è innocente.

Min. Siegua, siegua la pugna.

Taur. Eccomi, Teseo, ecco il mio
brando, vieni. (*sfodera
la Spada.*)

Sia pur grande il valor, che tu
dimostri,
Meco pugnar, non è pugnar coi
Mostri.

Tes. Chi i Mostri sà atterrar, anche
l' orgoglio
Dei superbi deride.
Seguir ben sà Teseo l' orme d'
Alcide. (*sfodera la Spada.*)

Alc. Quel suo valor v' affidi. (*agli
Atheniesi.*)

Laod. In quell' Eroe sperate, (*alle Don-
zelle.*)

Aria.

Ariad. Laodice?

Laod. Jeg ville blive et Slagt-Offer paa nye, siden Alcestes unddrog mig fra de barbariske Bespottelser; Men den ubarmhertige Konge har ikke hørt mig; Himlen skal høre mig. Hun er uskyldig.

Min. Bliv ved og far fort med Striden.

Taur. Her er jeg, her er min Kaarde, Kom.
(Han trækker Kaarden.)

Din Styrke maa end være saa stor som du udviser, saa er det dog ikke at stride med mig som med vanskabte Dyr.

Thes. Den som fandt fælde vanskabte Dyr, beleer ogsaa de Stoltes Overmod. Theseus forstaaer me eget vel at følge Herkules hans Gudsfor.

(Han trækker ogsaa ud.)

Alcest. Forlad jer eens paa dennes Styrke
(til de Atheniensere.)

Laod. Fortroste jer eens paa denne Helt.
(til Jomfruerne.)

Aria. (Deh virtù così bella, oh Dei,
salvate.) (*segue il combattimento, in fine di cui Teseo strappa dal fianco di Tauride un Cinto.*)

Tes. Cedi, che questo Cinto
Solo era il tuo valor.

Taur. Ti cedo.

Tes. Ho vinto.

Min. Il Ciel parlò per voi. Le sue Catene
(*scende dal Trono.*)
Tolganfi ad Arianna. (*viene sciolta Aria.*)

Alc. (O trionfo!)

Laod. (O contento!)

Tes. Signor, mi si conceda,
Che la ragion dei patti io ti rammenti.

Min. Vincesti, tanto basti. A Teseo
io rendo
Le Vittime, e l' Ostaggio. A
voi rimetto
Colle colpe le pene;
E dal fiero tributo assolvo.
Atene.

Tes.

Ariad. (Ach Himmel bevare dog saa smuk en
Dyd.) (Herpaa følger Striden,
ved hvis Udgang Theseus river
et Belte fra Siden af Tauride.)

Thes. Giv her, thi blot i dette Belte bestod
din Styrke.

Taur. Jeg giver mig.

Thes. Jeg har bundet.

Min. Himlen har talet i eders Gaa. Man
løse (han stiger ned fra Thronen.)
Ariadne af sine Lænker.
(Ariadne løses.)

Alcest. (O Seyervinding!)

Laod. (O hvilken Glæde!)

Thes. Herre tillad mig at jeg maa erindre dig
om Pligten af dine Fordrag.

Min. Du har bundet, saameget er nok.
Jeg giver Theseus Slagt-Offerne med
Gildet tilbage. Eder tilgiver jeg For-
seelsen med Straffen; og jeg friekender
Athenen fra den haarde Skat.

Tes. Se a Teseo vincitor tanto concedi,
Nulla da te si dona a Teseo
amante?

Min. Degno è Teseo di te, bella
Arianna.

Aria. Se piace al Genitor, sua già son
io.

Min. Col mio consiglio affretterò il
suo voto.

Tes. Perch'io acquisti la bella,
Non Archeo, ma il tuo cor solo
consiglia.

Min. Come? Non bene intendo.

Tes. Ella è tua figlia.

Aria. (Numi! L'arcano è questo.)

Min. Oh Dei, che sento!
La perduta mia figlia?

Tes. A te la rendo,
Quando già salva è Atene.

Min. Figlia, pur ti ritrovo.

Aria.

Thes. Dersom du forunder Seyer: Herren
Theseus saa meeget, vil du da ikke
ogsaa forære den elskende Theseus
noget?

Min. Smukke Ariadne, Theseus'er dig værd.

Ariad. Dersom det behager' min Fader, saa
er jeg allerede hans.

Min. Jeg vil med mit Raad tilskynde! hans
Samtykke deri.

Thes. Alt jeg maae erholde denne Smukke, har
du ikke at raadføre dig med Archon, men
blot alleene med dit eget Hjerte.

Min. Hvorledes? Jeg forstaaer dig ikke ret
vel.

Thes. Hun er din Daatter.

Ariad. (Himmel! dette er Hemmeligheden.)

Min. Ach Himmel, hvad hører jeg! Er
dette min forlorne Daatter?

Thes. Jeg giver dig hende tilbage igien, nu
Athenen allerede er befriet.

Min. Min Daatter, saa finder jeg dig dog
igien.

Ariad.

Aria. Caro mio Genitor, io pur t'abbraccio.

Min. Prence, sol tua mercè son Padre ancora,
Quando perir dovea,
Tu la figlia mi salvi? A tanta fede
Non sono ingrato; A te crudel non sono.
Tu me la rendi, ed io al tuo amor la dono.

Tes. O dono sospirato!

Aria. O fido amore!

Alc. Bella, tu vivi! (*a Laod.*)

Laod. Intendo; e tua mi giuro.
(*ad Alc.*)

Min. Si goda. Il Ciel di Creta
Le stelle non mirò mai più serene.

Tes. Nè giorno vide mai più lieto Atene.

CORO.

Ariad. Min elskelige Fader, saa omfavner
jeg dig endelig igien.

Min. Prinz, saa er jeg da endnu Fader og
din eeneste Belønning, du giver mig
min Daatter igien, da hun skulle om-
kommes: Jeg er ikke utaknemmelig
for saa stor en Troestkab; Jeg er dig
ikke vred meere. Du giver mig hende
igien, og jeg skænker hende til din
Kiærlighed.

Thes. Ach længst forønskede Gave!

Ariad. Ach oprigtige Kiærlighed!

Alcest. Smukke, gid du maa leve!
(til Laodice.)

Laod. Jeg begriber dig vel; jeg forsøer mig
til dig. (til Alcestes.)

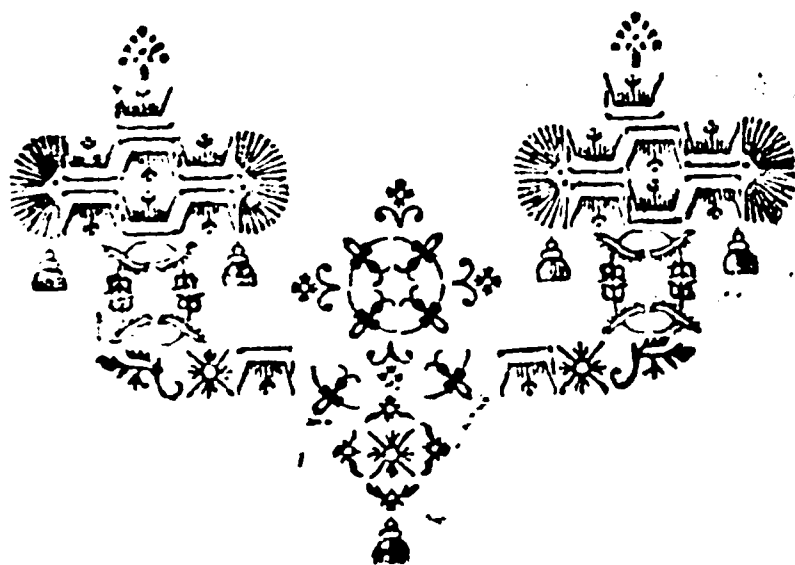
Min. Lader os fryde os. Creta har aldrig
havt saa glad en Dag.

Thes. Ikke heller Athenen.

Gioite, amanti cori,
De' vostri dolci amori.
Che il Cielo si placò.

Delle sofferte pene
Più non si lagni Atene,
Che libera tornò.

Fine dell' Opera.

CHORUS.

Glæder eder, elskende Hjerter,
ved eders søde Kiærlighed;
thi Himlen har ladet sig for-
milde.

Athenen beklage sig nu ikke
meere over sine udstandne
Gienvordigheder; thi den er
kommen i Friehed igien.

Ende paa denne Opera.

